ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ
නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා වූ
පනත් කෙටුම් පත සභාගත කිරීමෙන් අනතුරුව
අතිගරු ජනාධිපතිනි
චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය
2000 අගෝස්තු මස 03 වැනි දින
පාර්ලිමේන්තුවේ දී කරන ලද කථාව

இலங்கைக் குடியரசின் அதிமேதகு சனாதிபதி
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள்
புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றிற்கான
சட்டமூலத்தைச் சமர்ப்பித்த பின்னர்
பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை
2000, ஒகத்து 03

SPEECH DELIVERED IN PARLIAMENT BY
HER EXCELLENCY THE PRESIDENT
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA
AFTER HAVING TABLED THE BILL ON
THE NEW CONSTITUTION OF THE REPUBLIC OF SRI LANKA
ON 3RD AUGUST 2000

BKT 0098
25/08/2023

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
- 5 MAR 2002
පුස්තකාලය

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පත සභාගත කිරීමෙන් අනතුරුව අතිගරු ජනාධිපතිනි චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය 2000 අගෝස්තු මස 03 වන දින පාර්ලිමේන්තුවේදී කරන ලද කථාව

2 – H 008448

ගරු කථානායකතුමනි, අද අතිශයින්ම ඓතිහාසික දිනයක්. එමෙන්ම අවුරුදු දහස් ගණනාවක ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයන්ගේ ඉතිහාසයේ විශේෂ වූ දිනයක්. ගරු කථානායකතුමනි, මෙම ව්‍යවස්ථාව මේ රටේ ඉතිහාසයේ මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවිත සම්පූර්ණයෙන් විනාශ කරපු මේ රටේ ඉදිරි ගමනට සාප කරපු මෙම ජනවර්ග යුද්ධය නිම කිරීම සඳහා, ගරු කථානායකතුමනි, මම ඉල්ලා සිටිනවා, මේ රටේ මෙම ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය ඇතිකරපු, මේ යුද්ධය ඇති කරපු එක්සත් ජාතික පක්ෂයට දැන්වත් මේ රට වෙනුවෙන් වගකීමක් නැද්ද, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අපට සහයෝගය දෙන්න. 1977 සිට 83 දක්වා පස්වතාවක් මේ රටේ දෙමළ ජනතාවට ගහල මරල අමු අමුවේ පුච්චල ඔවුන්ගේ දේපල උදුරාගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයේ අනුග්‍රහයෙන් ඇති කරපු යුද්ධය නිම කිරීමට අපේ රජය, අපේ ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් ආරම්භ කරපු මේ ප්‍රශ්නය, මේ යුද්ධය නිම කර මේ රටේ ස්ථිර සාර සාමයක් ඇති කරන්නට අපේ රජය විසින් දැරිය යුතු වගකීමක් අපි භාර අරගෙන මේ කරන ප්‍රයත්නයට හිවල් රැලක් වාගේ කෑගසන මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මෙම රටේ වගකීමක් ඇති රජයක් පිහිටුවන්නේ කෙසේද කියල ගරු කථානායකතුමනි මට විශාල ප්‍රශ්නයක්.

ගරු කථානායකතුමනි, අද මේ ව්‍යවස්ථාව මා ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදී තිබෙන්නේ ඉතාමත් ඓතිහාසික මොහොතක. අප රටේ දීර්ඝ සහ ශ්‍රේෂ්ඨ ඉතිහාසයේ අතිශයින්ම සුවිශේෂවූ මොහොතක්. ගරු කථානායකතුමනි, මෙය ඓතිහාසික හා සුවිශේෂ මොහොතක් කියල මම කියන්නෙ අද දින අප රටට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අප රජය විසින් ඉදිරිපත් කරන නිසා පමණක් නොවෙයි. ඒ මේ අවස්ථාව මේ තරම් ඓතිහාසික වන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම අප රටේ ජනතාවගේ ජීවිත

1983 කළු ජූලියේ සිට වසර දහඅටක් තිස්සේ අප රටේ ජනතාවගේ ජීවිත විනාශ කරපු මේ රටේ ඉදිරි ගමනට දිගින් දිගටම සාප කරපු උතුරු නැගෙනහිර පවතින යුද්ධය එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව කාලයේදී ද්‍රවිඩ ජනතාවට ගහල මරල ආරම්භ කරපු මේ යුද්ධය නිම කිරීමේ පළමුවැනි සහ තිරසාර පියවර අද මේ ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අප ඉටුකරන්න බලාපොරොත්තු වෙන නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මා හිතවත් මන්ත්‍රීවරුන් මීට වසර හයකට පෙර අප රජයට මේ රටේ ජනතාව වරම් ලබාදුන්නේ පැහැදිලි කරුණු ගණනාවක් නිසයි.

අපි 1993තේ පැවැත්වුණු පළාත් සභා මැතිවරණ වටයේ සිටම මේ දක්වා මැතිවරණ වට නවයක් සඳහා මේ රටේ ජනතාවට පැහැදිලිව අපගේ දර්ශනය ප්‍රකාශ කර සිටියා. ඒ දර්ශනයේ එක් ප්‍රධාන කොටසක් වුණේ එවකට පැවැති රජය කාලයේදී මේ රටේ පැවතුන මුළු රට පුරාම පැවතුන භීෂණය, මිනිස් ඝාතනයේ විනාශය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ විනාශය මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම, මිනිස්කම විනාශ කිරීම නවතා දමා නැවත වතාවක් මේ රටට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කරන්නට, මිනිස් අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරන්නට කොටින්ම කියතොත් මිනිස්කම රජයන රජයක් සමාජයක් ඇතිකරන්නට අපි ජනතාවගෙන් වරම් ඉල්ලා සිටිය යුතු බවයි. තවත් කාරණා ගණනාවක් තිබුණා. මේ කාරණා ගැන මේ අවස්ථාවේදී මා කථාකරන්නට අවශ්‍යවෙයි කියල මම හිතන්නේ නැහැ

ආර්ථික සංවර්ධනය සහ තවත් කරුණු ගණනාවක් සඳහා එවකට දකුණේ පැවතුණු භීෂණය නැතිකරන්නට අප රජය විසින් වහ වහාම 1994 දීම වැඩ කටයුතු රාශියක් ඉටු කෙරුණ, නව නීති සම්පාදනය කෙරුවා. එමෙන්ම විවිධ ක්‍රියාකාරී ක්‍රියා අප තහවුරු කෙරුවා. වැරදි කරුවන්ට දඬුවම් කරන්නට කටයුතු කෙරුවා. තවමත් කරගෙන යනව නීත්‍යානුකූලව. අද ඒ තුළින් උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල හැර මේ රටේ ඉතිරි ප්‍රදේශවල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මිනිස් අයිතිවාසිකම පැහැදිලිව තහවුරු වෙලා තියෙනව. සාධාරණ මැතිවරණ, අද පළමුවැනි වතාවට අවුරුදු 17 කට පසුව මේ රටේ පවත්වනව. එදා අපේ කොල්ලන්ගේ තරුණ ජීවිත ටයර් සෑයවල් උඩ දහස් ගණනින් ගොඩ ගොඩවල් පුළුස්සා දැම්මා. අද මුළු දකුණු කරයම උතුරු සහ නැගෙනහිර හැර

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මිනිස් අයිතිවාසිකම් සහ මිනිස්කම අප රජය විසින් තහවුරු කරල ඉවරයි. නමුත් එවකට පැවතුන දකුණේ තිබුණ භීෂණය රාජ්‍ය තන්ත්‍රය විසින් සහ විවිධ ත්‍රස්තවාදීන් දකුණේ සංවිධාන විසින් තහවුරු කරපු ඒ ත්‍රස්තවාදය නැතිකර තිබුණත් උතුරේ සහ නැගෙනහිර පවතින එල්ටීටීඊය විසින් ඇතිකරන ත්‍රස්තවාදය නිසා ඇතිවුණු උතුරු නැගෙනහිර යුද්ධය රජයේ ත්‍රිවිධ හමුදාව පොලිසිය සහ එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී හමුදාවන් අතර තිබෙන ගැටුම් තවමත් නතර කරන්නට අපිට නොහැකිවී තිබෙනව.

මිත්‍රවරුනි, අපි මේ තත්ත්වය දකින්නේ අපි හැමදාම ප්‍රකාශ කළ පරිදි ඊයේ අද නොවෙයි වසර ගණනාවක් තිස්සේ අපි බලයට පැමිණෙන්නටත් පෙර එකපැත්තකින් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය, පන්දාහක පමණ එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් විසින් ගෙනයන මහා ත්‍රාසජනක දේශපාලන ව්‍යාපාරයත් යුද්ධයත් තියෙනවා කියල දෙමළ ජනතාවගේ විමුක්තිය කියල මේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය ගෙනයන මේ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය හරහා ගරු කථානායකතුමනි, මම කියාගෙන ආවේ උතුරේ පවතින ත්‍රස්තවාදය 1983 ආරම්භ කරපු උතුරේ යුද්ධය අද පවතින වාතාවරණය ගැනයි. මේ රටේ ජීවත්වන අපි සමග එකට වසර දහස් ගණනක් ජීවත්වුණු ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ විමුක්තිය ලබාදෙනවා කියල එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් වසර 18 කට කිට්ටු කාලයක් දැන් උතුර සහ නැගෙනහිර පමණක් නොවෙයි මුළු රට පුරාම මහා විනාශයක් ඇතිකරගෙන ඔවුන්ගේ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරය ගෙනියනවා.

මේ එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය නිසා මේ රටේ දස දහස් ගණනින් අපේ තරුණ ජීවිත, සිවිල් ජීවිත නැතිවී තිබෙනවා. එක පැත්තකින් දස දහස් ගණනින් අපේ තරුණ සොල්දාදුවන්ගේ ජීවිත විනාශවී තිබෙන අතර අනෙක් පැත්තෙන් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සිවිල් ජනතාවගේ ගම්මානවලට පැනල පිහිවලින් කපල කොටල මරා දමනවා. තවත් පැත්තකින් කොළඹ සහ ප්‍රධාන නගරවල බෝම්බ පුපුරවමින් සිවිල් ජනතාවගේ ජීවිත විනාශ කරනව. මිත්‍රවරුනි, මේ යුද්ධය ආරම්භ කෙරුවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ යුගයේ. අවුරුදු එකොළහක් මේ යුද්ධය ගෙනිච්චේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය. මුළු උතුරු කරයම එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයෙන් ප්‍රභාකරන්ට භාරදීලා තිබෙන වෙලාවක අපි රට භාර ගත්තේ.

3 – H 008448

උතුරෙන් භූමියෙන් සියයට 85ක් අපි මුදවා ගත්තා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කවදාවත් කරන්න බැරි දෙයක්. මිත්‍රවරුනි, මේ යුද්ධය නිසා නැතිවී තිබෙන්නේ අපේ සොල්දාදුවන්ගේ, පොලිසියේ අයගේ ජීවිත පමණක් නොවෙයි, සිංහල ජනතාවගේ ජීවිත පමණක් නොවෙයි, මේ යුද්ධය නිසා ප්‍රභාකරන් ගේ එල්ටීටීඊය මේ රටේ වටිනාම දෙමළ ජනතාවගේ, නායකයන්ගේ ජීවිත දුසිම් ගණනාවක් විනාශ කරල තියෙනව. ජීවිත සිය ගණනාවක්. වටිනාම දෙමළ නායකයින්ගේ ජීවිත විනාශ කරල තියෙනව. ඒවාගේම අහිංසක දෙමළ සිවිල් ජනතාවගේ ජීවිත විනාශවී තිබෙනව. එල්ටීටීඊය විසින් විනාශ කරල තියෙනව. අදත් අවුරුදු 17ක් තිස්සේ කෙරුවා වාගේ උතුරේ සහ නැගෙනහිර එල්ටීටීඊය පාලනය යටතේ තිබෙන ප්‍රදේශවලට සිවිල් දෙමළ ජනතාව ඔවුන්ගේ ඇප කරුවන් හැටියට තියාගෙන ඔවුන්ගේ ජීවිත විනාශ කරමින් තිබෙනව. මිත්‍රවරුනි කොයිතරම් කැගැහුවත් මේ යුද්ධයෙන් විනාශ වෙන්නේ මගේ ජනතාව, ඔබේ ජනතාව මේ යුද්ධයෙන් විනාශ වන ඔබෙත් මගෙත් ජනතාවගේ ජීවිත බේරාගන්නට නම්.

අපි අද මේ ඉදිරිපත් කරන ව්‍යවස්ථාවට ඔබගේ සහයෝගය දෙන්නට කියල මා ඔබගෙන් වගකීමක් ඇතිව ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු කථානායකතුමනි, එකපැත්තකින් එල්ටීටීඊයේ ත්‍රස්තවාදී යුද්ධයට එරෙහිව අපේ රජය පැහැදිලිවම සෘජුව ශක්තිමත්ව සටන් කරන බව මා නැවත වතාවක් මේ සභාවට මතක් කරනවා. අපි එල්ටීටීඊයට අවි ආයුධ දෙන්නේ නැහැ. අපි එල්ටීටීඊයට මුදල් දෙන්නේ නැහැ. අපි එල්ටීටීය හොරෙන් ගෙනැල්ලා හෝටල්වල තියාගෙන ඔවුන් සමග හොර සාකච්ඡා කරන්නේ නැහැ. අපි මැතිවරණ යුගයන්වලදී එල්ටීටීඊ සමග හොර සන්ධාන ගහගෙන අපේ විරුද්ධවාදීන් මරවන්නට අපි කවදාවත් කටයුතු කරලත් නැහැ. කරන්නෙත් නැහැ. මිත්‍රවරුනි, අපි එල්ටීටීඊයට විරුද්ධව පැහැදිලිව සෘජුව මේ යුද්ධය ගෙන යනවා. ඇයි අවුරුදු හයක් තිස්සේ අපි බලයට ඇවිල්ලා දින දහයක් යන්නට පෙර මම විවෘතව හොර රහසේ නෙවෙයි, මම විවෘතව එල්ටීටීඊ නායකයාට ලියල ආරාධනා කෙරුව මේ විනාශය නවත්වා දමා අපි සාකච්ඡා කරල මේ ආකාරයේ කටයුත්තක් කරමු කියල. නමුත් මාස අටක් අපි සාකච්ඡා කෙරුවා, මාස අටක් යුද්ධය නතර කරගෙන හිටියා. නමුත් එල්ටීටීඊය සාමයට සූදානම් නැති බව මේ වසර හය පුරාම පැහැදිලිව පෙන්නුම් කරල තියෙනව.

ගරු කථානායකතුමනි, යුද්ධය ආරම්භ වුනාටත් පසුව ඔවුන් අපිව යුද්ධයට කැඳවලා, අපි ඉතාමත් සාමකාමීව සාධාරණව කරගෙන ගිය සාකච්ඡා කිසිම හේතුවක් නැතිව කඩා දැම්මාට පසුවත් අපි දිගින් දිගටම ඔවුන්ට ආරාධනා කෙරුවා, නැවත නැවත මේ කටයුත්ත නිම කරල අපි සමග අපි මේ යෝජනා කරන නව ව්‍යවස්ථාව හරහා යෝජනා කරන දෙමළ ජනතාවගේ, සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්නවලට යෝජනා කරන විසඳුම් සාකච්ඡා කරන්න එන්න කියල. භීෂණය පැත්තකින් තියල. මිනීමැරුම පැත්තකින් තියල දෙමළ ජනතාවගේ, සිංහල ජනතාවගේ සහ මුස්ලිම් ජනතාවගේ සහ සියළු ජනතාවගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කරන අයිතිවාසිකම් සියල්ල ලබාදෙන දේශපාලන විසඳුමකට එළඹෙන්නට අපි සමග සාකච්ඡා කරන්නට, යුද්ධය ආරම්භ කළාටත් පස්සේ මුළු රටටම කියල හොරෙන් නොවෙයි මම ආරාධනා කෙරුව දිගින් දිගටම, වෙනත් තුන්වැනි පාර්ශ්වයන් හරහා මම කවදාවත් කතා කරල නැහැ පෞද්ගලිකව. තුන්වැනි විදේශීය පාර්ශ්වයන් හරහා. ඒ අය කවුද කියල අපි රටට ඉදිරිපත් කරල තියෙනව. එල්ටීටීඊය මේ වසර හය පුරාම කිසිම සාකච්ඡාවකට, කිසිම අවංක ප්‍රයත්නයක් දරන්නට සූදානම් නැති බව ප්‍රකාශ කෙරුවා පමණක් නොවෙයි, කියලත් තියෙනව. මිත්‍රවරුනි, මේ තත්ත්වය යටතේ අපිට එල්ටීටීඊය සාකච්ඡාවලට සූදානම් නැතිනම් එල්ටීටීඊය ත්‍රස්තවාදී නායකයින් ඔවුන්ගේ දෙමළ ජනතාවට ලබාදෙනවායැයි කියන විමුක්තිය ඒ දෙමළ ජනතාවම මර මරා ඉවුකරන්නේ නැතිව සාමකාමීව ලබාගන්නට සූදානම් නැත්නම් ඒ දෙමළ සහ මේ රටේ ජීවත්වන අනෙකුත් සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරන්නටත්, මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල අප සියළුදෙනාගේ ආරක්ෂාව සහ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරමින් මේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්නට නම් අපි මේ දේශපාලන විසඳුම් මාලාව ඉදිරිපත් කළ යුතුයි.

එක පැත්තකින් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය, ඔවුන්ට සම්බන්ධ පන්දහසක් පමණ ඔවුන්ගේ ත්‍රස්තවාදී හමුදාව සමග කටයුතු කරන අතරේ මේ රටේ දෙමළ ජනතාව ලක්ෂ 12ක් පමණ සිටිනවා ලාංකිය දෙමළ ජනතාව වතුකරයේ දෙමළ ජනතාවට අමතරව, මේ ලක්ෂ 12 ක් පමණ දෙමළ ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ යුද්ධය නොවෙයි. ඔවුන් ඉල්ලා සිටින්නේ

ඔවුන්ගේ සාධාරණ අයිතිවාසිකම්. මේ සාධාරණ අයිතිවාසිකම් නිදහස ලැබුණාට පසු වසර පනස් දෙකක් මේ දක්වා ලබා නොදීම තුළින් සහ 1977 පත්වුණු රජය ඔවුන්ගේ හයෙන් පහක ඡන්ද බලය පාවිච්චි කරගෙන මේ සාධාරණ ඉල්ලීම් ලබාදෙන්නට කටයුතු නොකෙරුවා පමණක් නොවෙයි, මේ ඉල්ලීම් කරපු අහිංසක දෙමළ ජනතාවට 83 දක්වා හතර වතාවක් ගහල, මරල පුච්චල, 83 දී අමු අමුවේ පෙට්‍රල් දාල පුච්චල මිනිස්සු ඔවුන්ගේ දේපල උදුරාගෙන සමහර දේපල පුච්චල ඇති කරපු උතුරු නැගෙනහිර යුද්ධය නිසා මේ දෙමළ ජනතාවගෙන් අපි ගණන් බලල තියෙනව ලක්ෂ හතකට අධක පිරිසක් මේ රටින් පැනල පිටරටට ගිහිල්ලා තිබෙනව. මේ දෙමළ ජනතාව ඉල්ලන්නේ ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර දෙන්නට. මේ දෙමළ ජනතාවට පසුගිය කාලයේ ඇතිවුණු ප්‍රශ්න නිසා පැහැදිලිව, නීත්‍යානුකූලව මේ අයිතිවාසිකම් තහවුරුකර ලබාදීම තුළින් අපි ඔවුන්ගේ විශ්වාසය ඇතිකළ යුතුයි.

රජය අපේ වුනත්. රජය කාගේ වුනත් අපි අද රජයේ ඉන්න පුළුවන්. තව ටික කලකින් වෙන කවුරුහරි පක්ෂයක් බලයට එන්න පුළුවන්. කවුරු බලයේ හිටියත් රජයෙන් මේ රටේ ජීවත්වන දෙමළ මුස්ලිම් ඇතුළු සුළු ජාතීන්ගේ අයිතිවාසිකම් නීතියෙන් තහවුරු කර දිය යුතුයි. එහෙත් ඒ සඳහා උත්තරීතර නීතිය කුමක්ද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව. අන්න ඒ නිසයි මිත්‍රවරුනි, අපි මේ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදී සිටින්නේ. මේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර දුන්න දාට අද වෙන කිසිම විසඳුමක් නැතිව, වෙන කිසිම විකල්පයක් නැතිව ගහ ගහ මර මරා අමු අමුවේ පුච්චපු දෙමළ ජනතාවට තිබුණ එකම විමුක්තිය එල්ටීටීඊය කියල ඒ දෙමළ ජනතාවට ඒත්තු ගැනීම අපිට නවත්වන්නට පුළුවන්. ඔවුන් අපෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ පොදි පිටින් අපිව හම්බවෙනව මේ රටේ දෙමළ ප්‍රජාව ලාංකීය දෙමළ ජනතාව පිටරට ජීවත්වන අය අපිට කියන්නේ කරුණාකරල අපේ අයිතිවාසිකම් නීත්‍යානුකූලව තහවුරුකර දෙන්න. එදාට අපි අපිට දැනට තියෙන එකම විකල්පය අපිව ආරක්ෂා කරන්න අපි ඉන්නවා කියන විකල්පය එල්ටීටීඊ යට අපි ලබාදෙන සහයෝගය අපි නවත්වනව කියල. මිත්‍රවරුනි, කථානායකතුමනි, ඒ දෙමල ජනතාව විශේෂයෙන් පිටරට ජීවත්වන දෙමළ ජනතාව ලක්ෂ හතක් පමණ වන මේ ජනතාව මුදල්

එකතුකරල, විවිධ නීති විරෝධී ව්‍යාපාර කරල එල්ටීටීඊයට එකතු කරල දෙන මේ මහා මුදල් සම්භාරය, රුපියල් කෝටිගණන් මුදල් සම්භාරය නිසා තමයි එල්ටීටීඊය අද රජයට විරුද්ධව ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවට විරුද්ධව මේ මහා විනාශකාරී යුද්ධය කරන්න පුළුවන් වෙලා තියෙන්නේ.

මේ ජනතාව විදේශ රටවල්වලට අදුනුතේ පන්නපු මේ දෙමළ ජනතාව ලක්ෂ හතක් පමණ වන මේ දෙමළ ජනතාවට අපි රජයක් හැටියට පළමුවැනි වතාවට ලංකා ඉතිහාසයේ කාගේවත් බලපෑමක් නැතිව අපේ ජීවිත පරදුවට තබාගෙන අපිට බෝම්බ ගහද්දී අපේ අය සිය ගණන් මිනී මරද්දී එල්ටීටීඊයෙන් අපි මේ කටයුත්තට යෙදිල තියෙන්නේ අන්න ඒ නිසා පමණයි. ගරු කථානායකතුමනි, මේ තුළින් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ රටේ සුළු ජාතික ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරන්නටයි. අපි බලාපොරෙත්තුවන්නේ එපමණක් නොවෙයි. අපි බලාපොරොත්තු වෙනව. අපි දන්නව මේ ව්‍යවස්ථාව සම්මත වෙලා අපි මේ ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක කරන්නට පටන් ගත්තු දවසට මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල ජනතාව, දෙමළ මුස්ලිම් සහ අනෙකුත් සුළු ජාතික ජනතාව විශ්වාසයකින් එකට, ත්‍රස්තවාදයක් නැතිව ජීවත්වෙමින්, යුද්ධය අපට එපා කියල ප්‍රභාකරන්නට එලව එලව ගහන්නේ එදාටය කියල මම මතක් කරනවා කථානායකතුමනි, මෙතෙක්කල් දෙමළ ජනතාව මේ භීෂණයට විරුද්ධ වෙමින් එල්ටීටීඊ සහයෝගය දුන්නේ, හුඟක් වෙලාවට බලහත්කාරයෙන් සහයෝගය ගත්තේ, කුඩා දරුවන් ඇදගෙන ගිහිල්ලා නොයෙක් දේවල් කරමින් මුදල් බලයෙන් එකතු කරන්නේ විදේශ රටවල, සමහරු කැමැත්තෙන් දෙනව. එහෙම වුණේ මේ රටේ ජීවත්වන සුළු ජාතීන්ගේ විශ්වාසයක් තිබුණෙ නැහැ අවුරුදු පනස් දෙකක් තිස්සේ කිසිම සිංහල බහුතරයකින් පිහිටුවන ආණ්ඩුවකින් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබාදෙන බවට කිසිම විශ්වාසයක් තිබුණෙ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අද අපි, මම මගේ මුළු රජයම විශාල කැපවීම් රාශියක් කරල අපි ඉදිරිපත් වෙලා තියෙන්නෙ. අන්න ඒ විශ්වාසය තහවුරු කරන්නයි. නමුත් රජය බාරගන්නට බලාගෙන ඉන්න විපක්ෂයත් මේ තරම් වගකීම් රහිතව මේ උත්තරීතර කටයුත්තකට මේ

වාගේ නිග්‍රහ කෙරුවහම මේ ජනභාව මොවුන්ට පමණක් නොවෙයි මොවුන්ගේ සියළු දෙනාටම සාපකරනවා ගරු කථානායකතුමනි. අපි මෙතනට ආවේ ගරු කථානායකතුමනි, මේ ලියවිල්ල මේ තත්ත්වයට ගෙන එන්නට අපේ අයගේ, අපේ ඥාතීන්ගේ, අපේ දේශපාලන සගයින්ගේ අපි සියළුදෙනාගේම ලේ ගංගාවල් මැද්දේ අපි අද මේ ගමන මෙතනට ඇවිත් තියෙන්නේ.

මගේ පියතුමා ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක, හිටපු අගමැතිතුමා 1958 බණ්ඩාරනායක චෙල්වනායගම් ගිවිසුම එතුමාගේ අවශ්‍යතාවය මත යෝජනා කරල අත්සන් කෙරුවේ. අපි ද්‍රවිඩ සහෝදරවරු දන්නවා. ඒකට විරුද්ධව පෙළපාලි ගිහිල්ලා ඒක ඉරල වීසි කරන්නට සිදුවුණා. ඉන්පසු එතුමා ඝාතනය කෙරුවා. කෙරුවේ ඒ නිසයි කියල කියනව. හැබැයි අපි දන්නව වෙනත් හේතු තිබුණා. වෙනත් අය එය පිටිපස්සේ හිටියා. මගේ ස්වාමිපුරුෂයා විජය කුමාරතුංග එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට ගෙනාපු ඉන්දු ලංකා ගිවිසුමට විජයත් මමත් අපේ පක්ෂයත් පැහැදිලි සහයෝගයක් දුන්න නිසා විජය මැරුව කියල කිව්වා, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන්. මමත් මගේ දරුවෝ දෙන්නගේත් ඇස් ඉදිරියේ ඒ ඝාතනය කෙරුවේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඉන්පසු සාමාන්‍ය කෙනෙක් මම තමාගේ පෞද්ගලික වාසිය හෝ තම පක්ෂයට ලැබෙන ඡන්ද ගාන ගණන් කර කර හිටපු කෙනෙක් නම්, මෙලහට මේ සටන අතහැරල හුඟක් කල්. නමුත් ගරු කථානායකතුමනි, අපේ පක්ෂය සහ මම අපේ පක්ෂයේ නායකවරුන් වුණේ එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක තුමන්, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියත් අපේ පක්ෂයටත් පෞද්ගලිකව මටත් ලබාදී තිබෙන දර්ශනය අනුව අපි ආරම්භ කරපු සටනත් අතහරින්නේ නැහැ. සහෝදරවරුනි, 1999 දෙසැම්බර් 18 වැනිද එල්ටීටීඊය විසින් මගේ පියාගේත් මගේ ස්වාමිපුරුෂයාගේත්, අපේ දේශපාලන සගයින්, අපේ දේශපාලන නායකයින් විශාල ගණනාවකගේ ජීවිත ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ භීෂණයත්, රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදයත් සහ එල්ටීටීඊයත් විසින් විවිධ අවස්ථාවල උදුරාගත්තා වාගේ, මගේ ජීවිතයත් උදුරා ගන්නට උත්සාහ දරුවා. මගේ ඇහැක් උදුරාගෙන තිබෙනවා. නමුත් අපි දේශපාලනය කරන්නේ මේ රට නැවත වතාවක් උතුම් මිනිසුන්ට වාසය කරන්න පුළුවන් රටක් බවට පත්කරන්නයි.

මම සිංහල බෞද්ධයෙක්. හොඳ කලු සිංහලයෙක්. ඉතාමත් හොඳ බෞද්ධයෙක්. මම මල්වට්ටිය අරගෙන දකින දකින බෝගස් යට ගිහිල්ලා වාඩිවෙන්නේ නැහැ. මගේ ජීවිතය පුරාම බෞද්ධ දර්ශනය තුළින් මම ජීවත් වෙච්ච කෙනෙක්. අවුරුදු පහේ සිට පන්සලට ගිහිල්ලා හැම සෙනසුරාදා දවසකම පැය දෙකක බුද්ධ ධර්මය ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා. ඒ බුද්ධ දර්ශනය අනුව ගරු කථානායකතුමනි, මම දන්නවා, අපි මේ රටේ ජනතාවට මේ බුද්ධ දර්ශනය මත පදනම්වුණු අපේ රට පැරණි රජකාලේ සිටම මුළු ලෝකයේම උතුම්ම ශිෂ්ටාචාරයක් පවතින අපේ රටේ නැවත වතාවක් මේ තිරිසන් යුගයෙන් නැවත වතාවක් මේ රට ගොඩ ගන්නට නම් 1977න් පසු මේ රටේ ඇතිකරපු මේ තිරිසන් යුගයෙන් මේ රට ගොඩ ගන්නට නම් අපි අපේ ජීවිත පරදුවට තියල අපේ පරම්පරාවට අයිතිව තිබුණු මේ කණගාටුදයක දෛවය අපේ දරුවන්ට තවදුරටත් ඇතිකරන්නට අපි සූදනම් නැහැ. එහෙමනම් ගරු කථානායකතුමනි, මෙලොව කොහේවත් අපි දැකලා නැහැ ජාතීන් ගණනාවක් ජීවත්වන රටක ඒ ජාතීන් අතර ප්‍රශ්න ඇතිවී තිබෙනවානම් හේතු මොනවා වුනත්, ගැටුම් ඇතිවී තිබෙනවානම් ඒවා විසඳලා නැහැ. මේ සියළු ජාතීන්ගේ, සියළු ආගම්වලට අයිති අයගේ අයිතිවාසිකම් මේ මහ ජාතිය පිළිගන්නේ නැතිව. ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් අපි පිළිගෙන, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් මේ ව්‍යවස්ථාව තුළින් නිත්‍යානුකූලව තහවුරු කරල (ඇහෙන්නේ නැද්ද. මොනවද කියන්නෙ අරගොල්ලෝ) . ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් තහවුරු කරන නීතිමය වශයෙන් තහවුරු කරන අයිතිවාසිකම් රජයක් හැටියට අවංකව පසුගිය කාලය වාගේ ව්‍යවස්ථාවෙන් දීලා ක්‍රියාවෙන් නිශේධ කරන්නේ නැතිව, හරියාකාරව මේක ඉටුකෙරුවොත්, ක්‍රියාත්මක කෙරුවොත් මේ රටේ ජීවත්වන ජනතාව අපට සාමකාමී රටක් තුළ මනුස්සකම රජයන රටක් තුළ, සමෘද්ධිය කරා ඉදිරියට ගෙනයන්නට පුළුවන් බව මම පැහැදිලිව ඔබතුමාටත් මෙම ගරු සභාවටත් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සමහරු අපට කියනවා, මේ ව්‍යවස්ථාව හරියටම අදට වසර පහකට පෙර 1995 හේ හරියටම අද වගේ දිනක අගෝස්තු තුන්වෙනිද අපි මේ රටට ඉදිරිපත් කෙරුවෙ. 1995 අගෝස්තු 3 වැනිදා. එදා මේක රටට ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර මා පළමුවෙන්ම

ආරාධනා කෙරුවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමාට. ඔහුගේ කණ්ඩායමත් සමඟ අපි හමුවන්නට එන්න. ඔවුන් ආවා අගෝස්තු දෙවැනිද. රටට ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර, අපි සාකච්ඡා කෙරුවා. අපි සාකච්ඡා කරල (හිවල්ලු වාගේ) නෑ මං කියන්නේ පුදුම ලැජ්ජාවක්. කථානායකතුමනි, (මට හිනායනව) අපි එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආරාධනා කරල මේ රටේ ප්‍රධාන විපක්ෂය හැටියට. මට නම් දැන්නම් ලැජ්ජයි මේක විපක්ෂයක් ද කියල. නායකතුමා පැනල දිව්වා. අනෙක් අයට හිවල්ලු වගේ කෑගහන්න කියල. ගරු කථානායකතුමනි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට තමයි පළමුවෙන්ම ආරාධනා කෙරුවෙ. මගේ කැබිනට් මණ්ඩලයට මේක ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ. සාකච්ඡා කරල අපි නායකතුමා ඇතුළු පක්ෂයෙන් ඉල්ලුවා සහයෝගය. අපි කිව්වා අපි ඕනෑම දෙයක් සාකච්ඡා කරන්න සූදානම්. මේක කෙටුම්පතක් පමණයි. අපි ලෑස්තියි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඕනෑම යෝජනාවක් සංශෝධන සාකච්ඡා කරල මේ ප්‍රශ්නය විසඳන ආකාරයට ඕනෑම ලියවිල්ලක් අපි සාකච්ඡා කරල සූදනම් කරන්න ලෑස්තියි කියල. එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නොවෙයි අපිට සහයෝගය ලැබුනේ අවුරුදු පහක් තිස්සේ. අපි ඊළඟට අනෙක් සියළුම පක්ෂ සමඟ සාකච්ඡා කරල ඊට පනුවද, 95 අගෝස්තු තුන්වෙනිද රටට ඉදිරිපත් කළා. මේ කෙටුම්පතේ මූලික කෙටුම්පත. මූලික ලියවිල්ල. ඉන්පසු මම ඒවාගේම එල්ටීටීඊයෙන් ඉල්ලා සිටියා, එල්ටීටීඊයට යෝජනා කළා අපේ කෙටුම්පත සූදානම්, අපි මේක එවන්නද, සාකච්ඡා කරමුද කියල. ඔවුන් සූදනම් වුනේ නැහැ. අපි රටට ඉදිරිපත් කරල ඉන්පසු පාර්ලිමේන්තුවේ තේරීම් කාරක සභාවට ඉදිරිපත් කරල වසර තුනකට කිට්ටු කාලයක්, ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ඇමතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන්, අපේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අපි මෙය සාකච්ඡා කෙරුවා. ඒ සාකච්ඡා තුළින් මතුවුන සංශෝධනත් සහිතව 1997 ඔක්තෝබර් මාසයේ මෙහි මූලික පදනම වුන ලියවිල්ල පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කෙරුවා ගරු ජී. එල්. පීරිස් ඇමතිතුමා.

ඉන්පසු ගරු කථානායකතුමනි, මම ආරාධනය කෙරුව නැවත වතාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සහයෝගය අපට ලැබුනේ නැහැ. තුනෙන් දෙකේ ඡන්දය ලබාගැනීම සඳහා. ඉන්පසු 99 මැතිවරණයෙන් පසු මම ආරාධනය කෙරුවා පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන දැනට සිටින

පක්ෂ 13 කට. මේ අපි නැවත සාකච්ඡා කරල තව යම් සංශෝධන තිබෙනවානම් නැවත වතාවක් හිතල මේ ලියවිල්ල සම්පූර්ණ කරමු කියල. ඒ ඉල්ලීම් භාර අරගෙන පළමුවෙන්ම පොදු ජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ පක්ෂ නවය අපි සති දෙකක් ඇතුළත දීර්ඝ වශයෙන් ගැඹුරින් සාකච්ඡා කරල යම් යම් සංශෝධන ගෙනැල්ල එකඟවීමකින් නැවතිලා, ඊළඟට ද්‍රවිඩ පක්ෂවලට ආරාධනා කරල ඔවුන් සමගත් සතිදෙකක් ඇතුළත ඉවර කරලා, ඊළඟට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආරාධනා කෙරුවා. අපි ප්‍රශංසා කළ යුතුයි එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඒ ඉල්ලීම භාරගෙන සාකච්ඡාවලට ආවා. සාකච්ඡාවලට එන්නට පෙර එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකයා මට ලියල යම් යම් දේවල් යෝජනා කළා. එල්ටීටීඊයට නොයෙක් දේවල් දෙන්න කියල ඒ ලියුම ලියල තිබුණ. ඒවාගේම කියල තිබුණ, අපිට ඒ ලියුම තියෙනවා, අත්සන් කරපු ලියුම. එතුමා ඒවාගේම යෝජනා කරල තිබුණ මේ සාකච්ඡා ස්ථිර දින ගණනාවක් තීන්දු කරල ඒ ස්ථිර කාලය තුළ නිම කළයුතුයි ඉක්මනට කියල. අපි ඒ යෝජනාව බොහොම කැමැත්තෙන් පිළිඅරගෙන පළමුවැනි සාකච්ඡාවේදී අපි තීන්දු කෙරුව එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, රජයේ කණ්ඩායමත් සති හතරකින් මේ සාකච්ඡාව නිම කරන්නට. එක්සත් ජාතික පක්ෂය සුළු සුළු දේවල් අරගෙන මේ සාකච්ඡා දීර්ඝ වශයෙන් දික් ගස්සලා ඒකට මේකට අදාල නැති ප්‍රශ්න පවා අරගෙන සති 18ක් මේ සාකච්ඡාව කල් ඇද්දා. එසේ කරන බවක් අපි සැකකෙරුවා මුල ඉඳන්ම. නමුත් අනෙකුත් පක්ෂ 12ක් එකඟවුනු මේ ලියවිල්ල මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තිබෙන පක්ෂ 14 න් පක්ෂ 12 ක් එකඟ වෙච්ච ලියවිල්ල පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින ප්‍රධාන විපක්ෂය සමඟ මොන බාධක මැද්දේ හෝ අපි සාකච්ඡා කළයුතුයි කියන ප්‍රතිපත්තියේ හිටියේ. මාස 18 කට පස්සේ මගේ මේ අමාත්‍යවරු ගණනාවක් සමඟ දෙපාර්ශ්වය මුළු ලියවිල්ලම සියළුම ඡේද සම්බන්ධව එකක් හැර අපි එකඟවුනා. එකඟවෙලා එක්සත් ජාතික පක්ෂය යෝජනා කරපු වෙනස්කම් රාශියක් අපි බාරගත්තා. සංශෝධන රාශියක් අපි භාරගත්තා. එතනදී ගරු ,වාක්යී මන්ත්‍රීතුමා විශාල වශයෙන් මෙයට ඉතාමත් සාර්ථකව සහභාගිවුනා. අපේ පැත්තේ අය වාගේම. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අනෙක් අය අපට සහයෝගය දුන්නා. ඒ ගැන මගේ ස්තුතිය මා අවංකව පුද කරනවා. අපි ජූනි 30, මාස 16කට පස්සේ නැගිටිනකොට සාකච්ඡා නිම කරල සියළුම ඡේද සම්බන්ධව

එකඟතාවයකට ඇවිල්ලා තිබුනේ. අර විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගැන හැරුනවිට. ඒ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගැන සාකච්ඡා කරන්නට වාර තුනක් අපි ඇජෙන්ඩා (න්‍යාය පත්‍රයට) එකට දාල තිබුණා. ජූනි 30 සහ ඊට පෙර වාර දෙකක් හැම සැරේම එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් අපිට තීන්දුවක් නැහැ. අන්තිමට මෙය නිමකරන්නට තිබුණේ ජූනි 30 වැනිද. ඔවුන් ඉල්ලුව තව දවසක් අපිට දෙන්න අපි තීන්දුව දෙන්නම් කියලා. තව දවසක් දුන්නා ජූලි 7 වැනිදා. එදත් කිව්වා අපිට තීන්දුවක් ගන්න බැහැ කියල. ඊට පස්සේ මම කිව්වා මොකක්ද තීන්දුව කියල කරුණාකරල කියන්න. කැමතිද, නැද්ද කියල. ඒ වෙලාවේ මම යෝජනා කෙරුව මම මෙතන සිටීම ඔබතුමන්ලාට ප්‍රශ්නයක් නම් මේ ගැන සාකච්ඡා කරන්න මම නැගිටල යන්නම්. මේක කථාකරගන්න. මට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නැහැ නැහැ එහෙම ප්‍රශ්නයක් නැහැ ඉන්න කියල කිව්වා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමා ඇතුළු කණ්ඩායම. එහෙමනම් කියන්න කිව්වා. කිව්වේ නැහැ.

එහෙම නම් අපි සබ්කොමිටි එකේ අපේ සාකච්ඡාවලට සබ්කොමිටි එකක් තිබුනා. ඒ සබ්කොමිටි එකේදී අපි සාකච්ඡා කරල කියන්නම් කිව්වා. සබ්කොමිටි එකේ දිනයත් යොදාගත්තේ අන්තිමේ දවස් 14ක් ගිහිල්ලා. ජූලි 19 ය. එදත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිත තුමා ඇවිල්ල එක නියෝජිතයෙක් ඇවිල්ලා මෙතනත් දැන් ඉන්න මන්ත්‍රීවරයෙක්. මට මේක ගැන තීන්දුවක් ගන්න අයිතියක් දීලා නැහැ කිව්වා. නැවත වතාවක් අපිට තවත් සාකච්ඡාවක් දෙන්න කිව්වා. දැන් එතකොට මේ පස්වැනි සාකච්ඡාව මේ එක ඡේදයක් ගැන විතරක්. වෙන කිසිම ඡේදයක් ගැන අපි සාකච්ඡා කළේ නැහැ. ආපහු ජූලි 21 වැනිදා අපි හැමෝගෙම සාකච්ඡාවක් අවශ්‍යයි කිව්වා. එදා රෑ මම රටින් පිටවෙන්න තියෙද්දීත් ප්‍රධාන කටයුත්තක් සඳහා පෞද්ගලික ප්‍රධාන කටයුත්තක් සඳහා. නැවත වතාවක් තිබුණ සියල්ල කැන්සල් කරල දිනයක් දුන්නා. ඒ දිනයේදීත් ඇවිල්ලා කිව්වා. අපි තීන්දුවක් නැහැ. අපේ දැන් කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩලය කැඳවල කියන්නම් කියල. එවිට මම කිව්වා අපිට තවදුරට නම් බලා ඉන්න බැහැ. මේ ප්‍රශ්න දැන් මේ සාකච්ඡා කරන පස්වැනි සැරේ. ඕගොල්ලන්ගේ අදහස් කියන්නේ නැහැ. කරුණාකරල මේකට කැමතිද, නැද්ද කියල කියන්න. එහෙම නැත්නම්

ඕගොල්ලන්ගේ මොනව හරි සංශෝධනයක් තියෙනවනම් කියන්න කියල. අපේ කෘත්‍යාධිකාරි මණ්ඩලයට කථාකරල කියන්නම් කියල කිව්වා. කවදද කියන්නේ කියනකොට 27 වැනිදා කෘත්‍යාධිකාරි මණ්ඩලය තියල 28 වැනිදාත් කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩලය තියල ඉක්මනටම කියන්නම් කියල කිව්වා. 27 කෘත්‍යාධිකාරී මණ්ඩලය තිබ්බ කියල අපිට පත්තරවලින් දැනගන්නට ලැබුන. 28, 29, විසිනවය මම හිතන හැටියට පක්ෂයේ සභාපතිතුමා ජයසූරිය මැතිතුමා අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ඇමතිතුමාට ටෙලිපෝන් කරල කියල තියෙනව. යම්තම් කියල. අපි මේකට වැඩි කැමැත්තක් නැහැ. නමුත් නැවත නව සාකච්ඡාවක් අවශ්‍යයි ජනාධිපතිතුමිය එක්ක කියල. එතකොට මේ ව්‍යවස්ථාව අච්චු ගහන්නත් දීලා ඉවරයි. ඒත් අපි පිටුවක් අහක්කරල හරි වෙනස් කරමු කියල, එකඟතාවයකට එන්න පුළුවන් නම් පළවැනිදා, තිස්වැනිදා මට මේ පණිවිඩය ලැබුනේ. 29 වැනිදා දුන්න පණිවිඩය. 31 වැනිදා මගේ වැඩ රාශියක් තිබුනා. පළමුවැනිදා තිබුණ පළවැනි වේලාව තිබුන ඒවා කැන්සල් කරල දුන්නා. පළවැනිදා නායකතුමාට එන්න බැහැ කිව්වා. දෙවැනිදා පුළුවන් ද කියල ඇහුවා. දෙවැනිදාත් නායකතුමාට එන්න බැහැ කිව්වා. මේගොල්ලො ඉල්ලන්නේ දින. ඊට පස්සේ කියනවා නායකතුමාට එන්න බැහැ. ඊට පස්සේ මම පෞද්ගලිකව කථා කෙරුව පක්ෂයේ සභාපතිතුමාට. මෙතක් කල් මේ රටේ පවතින ජරා ගැටුම් වාදී දේශපාලන ක්‍රමය, ගැටුම්වාදී දේශපාලන සංස්කෘතිය වෙනස් කරල එකඟතාවය මත ඉදිරියට යන දේශපාලන සංස්කෘතියක් ඇති කරන්නට අපේ තියෙන තදබල උවමනාව සහ කැපවීම නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂය සුමාන හතරෙන් ඉවර කරනවා කිව්ව සාකච්ඡාව සුමාන දහඅටක් තිස්සේ ඇද්දුවා. අපි වෙලාව ගතකරන්න සූදානම් වුනා. ඉන්පසු අපට ලැබෙන ප්‍රතිචාරය මේකනම් ගරු කථානායකතුමනි, මේක පක්ෂයක්ද මේ ජනතා නියෝජිතයින්ද, මේ රටට ආදරය කරන කට්ටියක්ද, ජනතාව පිළිබඳ මෙතරම් කැක්කුමක් තියෙන ජනතාවගේ නියෝජිතයින් නම් මෙහෙමද කටයුතු කරන්නේ කියල මම අහනව. ඒ කෙසේවෙතත් මම මේ ඉතිහාසය කිව්වේ. මේ කෙටුම්පත ඒ ආකාරයෙන් පිළියෙල කෙරුවෙ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය දැන් මේකට හරස් කැපුවට, එක්සත් ජාතික පක්ෂය කිව්ව යෝජනා විශාල ගණනාවක් මේ කෙටුම්පතේ තියෙනව.

ඒ කෙසේ වෙතත් ගරු කථානායකතුමනි, මේ ව්‍යවස්ථාව හරහා අපි කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද කියල ඉතා කෙටියෙන් මා සඳහන් කරන්න කැමතියි. පළමුවෙන්ම එක පැත්තකින් අපිට මේ රටේ ජනතාව 1994 මහා සාගරය ගොඩට ගලනවා මෙන් මහා රැල්ලකින් අපි බලයට අරගෙන ආවේ ප්‍රධානතම කරුණ නැවත වතාවක් මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මිනිස් නිදහස ඇතිකරන්නට කියල අපි විශ්වාස කරනවා. ඒ සඳහා මම මීට පෙර සඳහන් කළ පරිදි අපි උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල හැර පොදුවේ මේ රටේ හැමතැනම මිනිස්කම තහවුරු කිරීමට මිනිස් අයිතිවාසිකම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කරල තියෙනව. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ කොටසක් හැටියට, අපේ විරුද්ධවාදීන්ගෙන් පලිගන්නා සුළු, විරුද්ධවාදීන් සමඟ දිගින් දිගටම ගැටී ගැටී කරන දේශපාලන සංස්කෘතිය වෙනුවට විරුද්ධවාදීන් සමඟත් එකඟතාවයකට පැමිණ අඩුතරමින් අපේ ප්‍රධාන පක්ෂ ගැන කරන පාලන ක්‍රමයක් අපි දැන් ඇති කරමින් පවතිනව. ඒ පාලන ක්‍රමයත් මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් තහවුරු වෙනව ගරු කථානායක තුමනි. අපි සමහර රටවල තියන එක්සෙකටිව් කොමිටි සිස්ටම් කියන සියළුම පක්ෂවල සහභාගීත්වයෙන් රජයේ කටයුතු තීන්දු කරල ඉදිරියට ගෙනයන, තීන්දු කරල ක්‍රියාත්මක කරන එක්සෙකටිව් කොමිටි සිස්ටම් පාලන ක්‍රමයක් අපි මෙතනින් තහවුරු කරල තියෙනවා.

මහ ආණ්ඩුවටත්, මධ්‍යම ආණ්ඩුවටත්, පළාත් සභාවලටත්, ඒවාගේම අපි 94 සිටම තහවුරු කරපු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන්, මානව අයිතිවාසිකම් තහවුරු කිරීම සඳහා දැනට පවතින ව්‍යවස්ථාවට වැඩිය මෙහි විධිවිධාන ගණනාවක් තියෙනව. ඒ අපි ආරම්භ කරපු වැඩපිළිවෙල තහවුරු කිරීම සඳහා, ඒවාගේම ඊට අමතරව පළමුවැනි වතාවට ව්‍යවස්ථාවකින් මේ රටේ ළමා ආරක්ෂාව තහවුරු කරල තියෙනවා. අපි ආරම්භ කරන ලද ළමා ආරක්ෂාව මේ රටේ තරුණ පරපුර මත්කුඩු ව්‍යාපාරයෙන්, මත්පැන් පාවිච්චි කිරීමේ ව්‍යාපාරයෙන් බේරා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළවල් වාගේම දරුවන් ආරක්ෂා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලවල් මේ තුළින් තහවුරු කරනව. පළමුවැනි වතාවට ව්‍යවස්ථාවකින් මේ රටේ පරිසරය, පරිසර විනාශය පරිසර දූෂණය වළක්වාලීම සඳහා විධිවිධාන තියෙනව මේ ව්‍යවස්ථාවේ. ඒ පොදුවේ මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මිනිස් නිදහස සහ මිනිස්කම තහවුරු කිරීමට අපි

යෝජනා කරන දේවල්. ඒවාගේම මේ ව්‍යවස්ථාවේ තියනව මේ රටේ බහුතර සිංහල ජනතාවගේ ආගම වන දර්ශනය වන ලාංකීය සංස්කෘතිය පදනම්වී තිබෙන බුද්ධාගම ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ශක්තිමත් විධිවිධාන මේ ව්‍යවස්ථාවේ තියෙනව.

මම මෙතනදී මතක් කරන්න කැමැතියි පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි, සමහරු හැමතැනම බොරු ප්‍රචාර පතුරනවා. මාස පහක් තිස්සේ අපි සමග සාකච්ඡා කරල, මේ ව්‍යවස්ථාවේ පළමුවෙන් තිබූ, බුද්ධාගම ආරක්ෂා කිරීමට තිබූ විධිවිධාන අපි හිමින් සීරුවේ ඉවත් කරල කියල. සම්පූර්ණ බොරුවක් ගරු කථානායකතුමනි, එහෙම එකක් අපි හීනෙකින්වත් හිතලත් නැහැ. හිතන්නෙත් නැහැ. ඊට අමතරව මේ රටේ ජීවත්වන බහුතර ජාතියට අයිති සිංහල ජනතාවගේ, බෞද්ධ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරන අතර පොදුවේ මේ රටේ ජීවත්වන සියළුම ජනතාවගේ සෑම කොටසකටම අයිති හැම කෙනාගේම මූලික මානව අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස තහවුරු කරන අතර තවත් කොටසක් තියෙනවා ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ අපේ යුගයේ ඇතිවී තිබෙන සුවිශේෂ ප්‍රශ්ණයට, භයානකම ප්‍රශ්ණයට විසඳුම් හැටියට මේ රටේ දශක ගණනාවක් තිස්සේ උග්‍රවෙමින් පවතින ජනවර්ග ප්‍රශ්නයට, විශේෂයෙන් ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට, සුළුජාතීන්ගේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම්, සුළු ජාතීන්ට බලය බෙදාහැරීමේ යෝජනාවල් මෙහි අඩංගු වී තිබෙනව. අපි විශ්වාස කරනවා, මේ රටේ සුළු ජාතික කොටස්වලට සුළු ජාතීන්ට, සුළු ආගම්වලට අයිති අයගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කිරීම සඳහා ඔවුන්ට තිබෙන ප්‍රධාන ප්‍රශ්ණ, ඔවුන්ගේ දරුවන්ට පහසුවෙන් පාසල් ලබාගැනීමට නොහැකිවීම, සමහර ප්‍රදේශවල ඔවුන්ට රැකිරක්ෂා ලබාගැනීමේ ප්‍රශ්ණ, දුප්පත් රටවලට ඇතිවන දේවල් මේවා. ඒවාට විසඳුම් ලබාදිය යුතුයි. අපේ ජනතාවට විසඳුම් ලබාදෙන අතරේම. ඔවුන් ශාරීරිකව ගහලා මරල පුච්චල, ඔවුන්ගේ දේපල රජයේ අය පැහැර උදුරාගන්නේ නැති බව පැහැදිලි ශක්තිමත් නීත්‍යානුකූල සහතික අපි ලබාදිය යුතුයි. ඒවා මේකෙන් අපි ලබා දෙනව. ඒවාගේම මේ රටේ ඉතාමත් සුහදව ජීවත්වුන දෙමළ, මුස්ලිම් සහ සිංහල ජනතාව එකට ජීවත්වුනු, එකට පාලනය කරපු ඒ ජනතාව අතර පසුගිය දශක ගණනාවක් ඇතුළත විශේෂයෙන්ම 1983න් පසුව මේ ජනකොටස් අතර විශ්වාසය සම්පූර්ණයෙන් බිඳ වැටී තියෙන්නෙ.

ගරු කථානායකතුමනි, මම කියවලා තිබෙනව, 1920 ගණන්වල තිස් ගණන්වල හතලිස් ගණන්වල, විසිවැනි ශතවර්ෂයේ මුල් භාගයේදී දෙවැනි ලෝක යුද්ධයට පෙර, නිදහස ලැබෙන්නට පෙර අපිට අපේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් නායකයින් මැලේ, බර්ගර් නායකයින් ඉතාමත් සුහදව එකට සහෝදරවරු වාගේ රටේ නිදහස සඳහා සටන් කෙරුවා. හැම පක්ෂයකම, ඒ වේලාව සිංහල සියළු දෙනා එකතුවෙලා අපි බෞද්ධ නායකයින් හැටියට සලකන එෆ්. ආර්. සේනානායක මැතිතුමා, ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා, ඉතාමත් ගරු කරන බෞද්ධ නායකයෙක් හැටියට සලකන සර් ඩී. බී. ජයතිලක මැතිතුමා වැනි අය මගේ පියතුමා එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී.. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා වැනි අය එකතුවෙලා ඔවුන්ගේ කැමැත්තෙන්, පොන්නම්බලම් රාමනාදන් වැනි අය සර් පොන්නම්බලම් රාමනාදන් වැනි අය පොන්නම්බලම් අරුනාචලම් වැනි අය ඔවුන්ගේ ඒ පක්ෂවල සංවිධානවල නායකත්වයට පත්කර ගත්තා මිත්‍රවරුනි. ගරු කථානායකතුමනි, මෙහෙම තිබුන රටක අද දෙමළ කියන වචනය කියන කොටත් ගිනි පත්තුවෙන සමහර සිංහලුන් කොටසක් ඉන්නවා. සමහරුන් සිංහලුන් කොටසක්. නමුත් මම කියන්නට කැමතියි ගරු කථානායකතුමනි.

මේ අද ඉතාමත් කුඩා සුළුතරයකට අයිති බව තවමත් සිංහලයෙක් වශයෙන් මම ආඩම්බරයෙන් කියනවා. බහුතර සිංහල ජනතාව, සිංහල බෞද්ධ ජනතාව, සිංහල ක්‍රිස්තියානි ජනතාව මේ ජාතිවාදී ගනයට අයත්, තවමත් අයත් නොවන බව අපි ඉතා ආඩම්බරයෙන් කිවයුතුයි. ඒවාගේම බහුතර දෙමළ ජනතාවත්, බහුතර මුස්ලිම් ජනතාවත්, සිංහල ජාතියට එරෙහිවන ජාතිවාදී කණ්ඩායමට අයිති නැති බවත් අපි මතක් කළයුතු වෙනව. නමුත් තාවකාලිකව විශේෂයෙන්ම දෙමළ ජනතාවගෙන් සෑහෙන පිරිසක් ඒ පැත්තට, ජාතිවාදී එල්ටීටීඊ පැත්තට තල්ලු කෙරුවේ කව්ද ගරු කථානායකතුමනි, මේ සමහර සිංහල බෞද්ධයින් කියන, බුද්ධාගමේ මූලධර්මවලට විරුද්ධව කටයුතු කරන සමහර අයයි කියල මම මතක් කරන්න කැමතියි. පසුගිය රජය ඇතුළුව පසුගිය රජයේ නායකත්වය. මේ තත්ත්වය අපි නිවැරදි කළයුතුයි. දැන් මේ තත්ත්වය දිගින් දිගටම දික්ගැස්සිලා. මේ ප්‍රශ්නය උඩුදුවලා. වටින් ගොඩින් මේ රටේ සුළු ජාතික පිරිස් වල අයිතිවාසිකම් අපිට පහසුවෙන් ලබාදෙන්නට තිබුනු කාලය දැන් ඉවරයි. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාව අතර තිබුනු

විශ්වාසය බිඳ වැටී ඉවරයි. දැන් ඒ අය සමහරු ඒ අය අතරින් සමහරු වෙනම රාජ්‍යයක් ඉල්ලන්නට යොමුවෙලා තියෙන්නෙ අන්න ඒ විශ්වාසය බිඳ වැටීම තුළින්. 83 පුච්චල, මරල කටයුතු කෙරුවට පස්සෙ මොවුන්ට අපි කොහොමද විශ්වාසයක් දෙන්නේ, සිංහල බහුතරයකින් කරන රජයකින් ඔවුන්ට නැවත වතාවක් එහෙම නොවෙයි කියල. මේ ඒ සහතිකය දෙන්න පුළුවන් එකම ආකාරයයි, දැන් රට දෙකඩ කරන්නේ නැතිව. මමත් අපේ රජයත් සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධයි මේ පුංචි ලංකාව දෙකඩ කරනවට. අපේ රජය බලයේ සිටිනතාක් කල් අපි එය සිදුවන්නට ඉඩ තබන්නේ නැතිබවත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි.

රට දෙකඩ වන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් මේ රට එක්සත් ශක්තිමත්, ස්වෛරී රටක් හැටියට ඉදිරියට ගෙන යන්නට නම් අපි අපේ විශ්වාසය කඩා වැටී සිටින දෙමළ, මුස්ලිම් ජනතාවට, සුළු ජාතීන්ට එක්තරා ප්‍රමාණයකට ඔවුන් සමග අපි බලය බෙදාගත යුතුයි. අන්න ඒ බලය බෙදාගැනීමේ යෝජනා තමයි ගරු කථානායකතුමනි, මම හිතවත් මන්ත්‍රීවරුනි මම මේ යෝජනා මාලාවෙන් අපි ඉදිරිපත් කරන්නේ. මේ ගැන මම මේ රටේ ජනාධිපති හැටියට පත්වන්නට දශක ගණනාවකට පෙර මේ ප්‍රශ්නය දීර්ඝ වශයෙන් හදාරල තියෙනව තනියම. මගේ දේශපාලන මිතුරන් සමග විදේශයේ සිටින කාලේ. ලංකාවට ආවට පස්සේ මේ ගැන පැය ගණන් මම දේශන කරල තියෙනව. මේ ව්‍යවස්ථාවේ තියෙන ඒ සෑම අංශයක්ම වචනයක් වචනයක් පාසා නැවත වතාවක් මේ අවුරුද්දේ ජනවාරි විසිවැනිදා ඉඳල මේ වෙනකන් මාස හතහමාරක් අපි නැවත වතාවක් විශ්ලේෂණය කරල හදාරල තියෙනවා. මට අවංකව ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන් ඒ බලය බෙදාහැරීමේ යෝජනා තුළින් මේ රටේ සුළු ජාතික ජනතාවට ඇතිවී තිබෙන අසාධාරණකම විසඳීමේ මේ රටේ බහුතර සිංහල ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරමින් මේ ප්‍රශ්නයට ස්ථිර සාර විසඳුම් මෙතනින් ලබා දෙන්නට පුළුවන් බව මා විශ්වාස කරනවා. ඒ විසඳුම් ලබාදෙන බව මේ රටේ ජීවත්වන සහ මේ රටින් පැනල ගිහිල්ලා පිටරටවල ජීවත්වන ලාංකීය දෙමළ ජනතාවට ඒ විශ්වාසය මේ තුළින් අපිට ඇතිකරන්නට පුළුවන්. දැනටමත් ඔවුන්ට කථාකරන්න අපි පටන් අරගෙන තිබෙනව. අන්න එදාට ප්‍රභාකරන්ගේ ත්‍රස්තවාදය ඒ දෙමළ

ජනතාවට තවදුරටත් අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. එදාට අපි තවමත් ආරාධනය කරනව මේ ව්‍යවස්ථාව මේ සභාවේ සම්මත වුනාට පසු අපි එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් ප්‍රකාශ කළ පරිදි අපි යවනව, යවන්න තීන්දු කරල තියනව එල්ටීටීඊයට බොහොම නීත්‍යානුකූලව. ඔවුන්ගේ අදහස් අහන්න. ඔවුන් මේ ගැන සාකච්ඡා කරන්න සූදානම් වෙනව නම් මම හැමදාම කිව් පරිදි අපි සාකච්ඡා කරන්න සූදානම් මිනීමරන එක නවත්වල සුහද සාකච්ඡාවකට. එකම කොන්දේසිය මිනීමරන එක නවත්වලා, යුද්ධය කියන එක නවත්තල සාකච්ඡා කිරීම පමණයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ව්‍යවස්ථාව අපි ඒකීය රාජ්‍යය නැතිකරනවා කියල සමහරු බොරු ප්‍රචාර කරනවා. කිසිසේත්ම මේ රටේ එක්සත් භාවය මේ රට එකක් හැටියට තියාගැනීම මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් හානියක් කිසිසේත් වෙන්නේ නැහැ තහවුරු වෙනව මිසක්. මෙතනින් වෙන්න තියෙන්නේ එකම දෙයක්. මධ්‍යම ආණ්ඩුව ඒකීය ස්වෛරී රජයක් යටතේ සියළු ප්‍රධාන කර්තව්‍යයන් මධ්‍යම ආණ්ඩුවෙන් ඉටුකෙරෙන අතර රටට ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන සියළු නීති මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තු සභාවෙන් සම්පාදනය කෙරෙන අතර තවදුරටත් පළාත්වලට දැන් තියෙන පළාත්මයි. දැන් තියෙන පළාත් සභාවලට එක්තරා ප්‍රමාණයෙන් නීති සම්පාදනය හා රට පාලනය, ඒ ප්‍රදේශ පාලනය කිරීමේ අයිතීන් බාර දෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි මේක අලුත් දෙයක් නොවෙයි. පරණ ලංකාවේ ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ පාලකයින්, රජවරු හිටිය යුගවල්වලත් මේ රටේ පාලනය තිබුණේ කොහොමද, ඔබතුමාගේ ගම් ප්‍රදේශයේ උතුරු මැද පළාතේ පැවැත්වුනු ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ ඓතිහාසික රාජධානිවල තිබුනු ක්‍රමය කුමක්ද, සියළු බලතල රජතුමා මධ්‍යම ආණ්ඩුවට ඩැහැගත්තේ නැහැ. රජතුමා එක්සත් ලංකාවක පැහැදිලි නායකයා හැටියට පෙනී සිටියා. නමුත් රජතුමාගේ බලය ස්වාධීනව පාලනය වුනු, ග්‍රාම නායකයින් විසින් පාලනය වුනු ගම්මානවලට බෙදාහැරල. ඒ කාලයේ තිබුනු ක්‍රමය ඒකයි. ස්වාධීනව තමන්ගේ ආර්ථික කටයුතු ගෙනගිය වගා කටයුතු, සුළු කර්මාන්ත කරපු ස්වාධීනව ජීවත්වුනු විශාල ගම්මාන ග්‍රාමීය නායකයෙක් යටතේ පාලනය වුනා. රජතුමා පොදු නීති සම්පාදනය කරල සෙල්ලිපි වැනි දේවල්වලින් ජනතාවට දැනුම් දුන් අතර ඒ ගම්මානවල අනෙකුත්

නීතිරීති, එදිනෙදා ජිවිතයට අවශ්‍යවන නීතිරීති, ජලපාලනය සම්බන්ධ නීතිරීති ඒ ගමේ ඉඩම් පරිහරනය පිළිබඳ නීතිරීති කුඹුරු වගාව පදනම් කරගත් නීතිරීති හැදුවේ ඒ ගමේ නායකයා වන ග්‍රාමිනී කියල නම් කරපු ඒ ගමේ නායකයා ග්‍රාම නායකයාට ඒ කාලයේ කිව්වේ ග්‍රාමිනී කියලා. තවත් නම් ගණනාවක් භාවිතා කෙරුව. මේ බලය බෙදාහැරීමේ ක්‍රමය අපිට පුදුම එකක් නොවෙයි ගරු කථානායකතුමනි, ඒ කාලේත් බලය බෙදා හැරිය. ඉඩම්වල භුක්තිය ඒ අන්දමින් බෙදා හැරල තිබුන. ඉතාමත් සාර්ථකව, ශක්තිමත්ව මේ රටේ පාලනය ගෙනිච්ච. විවිධ ආක්‍රමණ නිසා මේ රටේ යුද්ධ ඇති වුනා. විදේශවලින් ඇවිල්ලා. විශේෂයෙන්ම දකුණු ඉන්දියාවෙන්. ඒ හැරුණු විට අපේ රජවරුන්ට මුහුණදීමට පුළුවන් වුනේ ඉතිහාසයෙන් කියනවා. සමාජ විද්‍යාඥයින් කියනවා ඒ වෙලාවේ ඒ තිබුණ ශක්තිමත් සමාජ ආර්ථික ක්‍රමය නිසයි කියල. මේ ක්‍රමයේ මූලික පදනම වුනේ රජතුමා කිසිම පක්ෂයක් නැතිව රටේ හිටපු ප්‍රධානියා හැටියට පෙනී සිටින අතර එතුමා සතු බලතල ගම්වලට බෙදදීලා තිබුණ. ඒ ක්‍රමයම අද නවීකරණය කරල අද නවීන ලෝකයට අවශ්‍ය වන පරිදි එදාට වැඩිය අවුරුදු දෙදහස් ගණනකට වැඩිය අද හැම රටකම, අපේ රටේ මෙන්ම ජනතාවගේ කටයුතු විශාල වශයෙන් වැඩිවෙලා තියෙනව. ජනගහනය සිය ගණනකින් වැඩිවෙලා තියෙන සිය ගුණයකින්. ඒ වැඩිවී තියෙන කටයුතු රජයේ කටයුතු, ජනතාවගේ ජීවිත සඳහා වැඩිවී තියෙන කටයුතු පාලනය කිරීමට ඊට වැඩිය ක්‍රමානුකූල, ඊට වැඩිය සංවිධානාත්මක, ඊට වැඩිය පුළුල් වැඩපිළිවෙලක් තියෙන්න ඕනෑ. නමුත් එදා පැරණි ලංකාවේ පැවතුන, බෞද්ධ රජයන් විසින් ඇතිකරපු මේ බලය බෙදාහැරීමේ ක්‍රමයට තමයි ගරු කථානායකතුමනි, අපි නවීකරණය කරල අද මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නේ.

මේ පළාත් සභා ක්‍රමය හරහා මේක අපි නෙවෙයි පටන් ගත්තේ පළාත් සභා ක්‍රමය. මේ රටේ පළමුවැනි වතාවට පළාත් සභා ක්‍රමය ආරම්භ කෙරුවේ පසුගිය ආණ්ඩුවෙන්. ඉන්දියාව බලකරපු වෙලාවේදී ඉන්දු ලංකා ගිවිසුම ගෙනැල්ල තිබුණු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, 13 වැනි වතාවට සංශෝධනය කරල. 13 වැනි සංශෝධනය ඉදිරිපත් කෙරුවෙ. ඒ ක්‍රමය ඊට වැඩිය ක්‍රියාත්මක වන පරිදි නිෂේධ කරන්නේ නැතිව පහුගිය කාලෙ කළා වගේ ඇත්තවශයෙන්ම මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වන මේ රටේ ජීවත්වන සියළුම ජනකොටස්වල අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරන

5 – H 008448

පරිදි අපි මෙහි මේ ලියවිල්ලෙන් ඉදිරිපත් කරල තියෙනව. ඒ කියන්නේ ඒ ගැන විස්තර කථා කරන්නේ නැහැ මම මේ වේලාවේ දී. මෙහි දෙවැනිවර කියවීම යළිත් මා විසින් ආරම්භ කරන ලද ඔබතුමාගේ අනුමැතිය උඩ දෙවැනි වර කියවීමේ විවාදය හත්වැනිද සහ අටවැනිද පවත්වන නිසා එතනදී අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පිළිබඳ ඇමතිතුමාත්, අනෙකුත් ඇමතිවරුත් මෙහි තියෙන ඒ ඒ විවිධ විධිවිධාන පිළිබඳ විස්තර සහිතව සාකච්ඡා කරන්න කියල මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ලෝක ඉතිහාසයේ අපි දැකල තියෙනව අපේ රටේ වාගේ විවිධ ජනකොටස් විවිධ සංස්කෘතීන් පරිහරණය කරන විවිධ ආගම් විවිධ භාෂාවල් විවිධ වර්ගයන්ට අයිති ජනකොටස් ජීවත්වන රටවල් වල විශේෂයෙන්ම විසිවැනි ශතවර්ෂයේ විවිධ ප්‍රශ්ණ ඒ ජාතින් අතර ඇතිවෙලා තියෙනවා. ඒ කොටස් අතර ඇතිවෙලා තියෙනවා. මම දන්නා තරමට ඒ හැම රටකම මේ ප්‍රශ්ණය සාර්ථකව විසඳලා තියෙන්නේ එක එක තැන්වල. මධ්‍යම රජය සහ මහජාතිය ඒ සියළු බල ඩැහැගෙන ඉඳල නොවෙයි. ඒ ප්‍රශ්ණ විසඳලා තියෙන්නේ සාර්ථකව. මධ්‍යම රජය මහජාතිය සතුව තිබෙන මධ්‍යම රජය එක්තරා ප්‍රමාණයක්, අනිකුත් අයටත් සාධාරණව අනිකුත් අය සමඟ ඒ බලය බෙදාහදා ගන්නා දට විතරයි මේ ප්‍රශ්නය විසඳලා තියෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඇමරිකාව, කැනඩාව, ඉන්දියාව, පකිස්ථානය, ස්විට්සර්ලන්තය, ඕස්ට්‍රේලියාව, මේ වගේ රටවල් විශාල ප්‍රමාණයක් තියෙනවා ආසියාවේ අමෙරිකාවේ සහ විවිධ රටවල. ජර්මනිය, යුරෝපයේ, පරන යුරෝපයේ ඒ අය පෙඩරල් ක්‍රමය යටතේ පෙඩරල් ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඔවුන්ගේ රටවල් දෙකඩ වෙන්නේ නැතිව, කැලි කැලි වෙන්න දෙන්නේ නැතිව එකතුකරගෙන නැවත වතාවක් ඇතිවුණ ප්‍රශ්ණ විසඳගෙන ශක්තිමත්ව ඉදිරියට ගිහින් තියෙන්නේ. මධ්‍යම ආණ්ඩුව සතුව තිබුණු ඒ සියළු ඒකරාශි වුනු බලතල එක්තරා ප්‍රමාණයකට මුදා හැරීමෙන් පමණයි. මේ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රජය මම පැහැදිලිව විශ්වාස කරනවා. අවංකව විශ්වාස කරනවා, මේ රටට ආදරය කරන පුද්ගලයෙක් හැටියට මේ රට වෙනුවෙන් ජීවිතය පූජා කරමින් සටන් කරන කෙනෙක් හැටියට, මේ රට වෙනුවෙන් ජීවිතය පූජා කරමින් සටන් කරන රජයක් හැටියට, ඊයේ පෙරේදාත් එල්ටීටීඊයෙන් අපේ

දේශපාලන හොඳම සගයෙක්, මිතුරෙක් ඩැහැගත්ත. එද රත්මලානේ මහපාරේදී. තවත් ඩැහැගන්න උත්සාහ කරනවා තවත් අය. නමුත් අපි මේ භාරගත්ත කටයුත්ත එතරම් කැපවීමකින් අපි කරන්නේ. අපේ අන්න ඒ විශ්වාසය තියෙන නිසයි ගරු කථානායකතුමනි. මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල බෞද්ධ බහුතර ජනතාවගේත් අයිතිවාසිකම් තව වැඩිකලක් ඉතුරු වන්නේ නැහැ. අපි ප්‍රභාකරන්ට සහයෝගය දෙන ලක්ෂ හතක ජනතාවට, දෙමළ ජනතාවට අඩුතරමින් ඔවුන් මරන්නේ පුච්චන්නේ නැහැ කියන මේ ආරක්ෂාව ව්‍යවස්ථාවෙන් දුන්නේ නැත්නම්. කොළඹ පාරවල් ගානේ ප්‍රභාකරන් මරන්නේ අපේ ජනතාව. ඒ ප්‍රදේශවල ගම්මානවලට පැනල පිහියෙන් කොටල මරන්නේ අපේ ජනතාව. කරුණාකරල අමතක කරන්න එපා එක්සත් ජාතික පක්ෂය, ඒ මැරෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ, පොදු ජන එක්සත් පෙරමුණේ ජනතාව පමණක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ජනතාවත් නැතිවෙනවා. මගේ ජනතාව විතරක් නොවෙයි, රනිල් වික්‍රමසිංහගේ ජනතාවත් නැතිවෙනව. කරුණාකරල වගකීමක් ඇතිව හැසිරෙන්න කියල මම ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මේ බලය බෙදාහැරීම මම නැවත නැවත කියන්න කැමතියි. අපේ සමහර සුළු පිරිසක් අපේ බෞද්ධ ස්වාමින්වහන්සේලා ඉන්නවා, ගරු ස්වාමින්වහන්සේලා මේ ගැන වැරදි අවබෝධයකින් ඉන්නවාය කියල මම දන්නවා. සමහර සුළුකොටසක් ඉන්නවා සියළුම දෙමළ ජනතාව, මුස්ලිම් ජනතාව මරාදමල සිංහල බෞද්ධයින් විතරක් මේ රටේ ජීවත්විය යුතුයි කියල හිතන සිංහලුත් ඉන්නවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි ඉටුකරන්නට බැරි පුහු හීන දකින්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි. අපි ප්‍රායෝගික දේශපාලනඥයින් හැටියට අපි දන්නවා ඒවා කරන්න බැරිබව. අද මේ ලෝකය ග්ලෝබලයිස් ලෝකයක්. මෙතන මොනවහරි සිදුවන ගමන් එහා පැත්තේ ඉන්දියාව තිබෙනව. වටේටම එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය තියෙනව. අපිට තනියම එකතුවෙලා මේ සමහරු අපිට යෝජනා කරනවා වාගේ මේ රටේ ජීවත්වන සියළුම සුළු ජාතීන් කපල කොටල මුහුදට දල සිංහල බෞද්ධයන්ට පමණක් මේ රට භාරගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ ගරු කථානායකතුමනි. මේ තරම් මෝඩ මිනිසුන් මේ රටේ සිටී කියල මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. අර අතලොස්සක් අපිට කියනවා

වාගේ. මේ රටේ ජීවත්වන සිංහල බෞද්ධ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරගෙන මේ රටේ සාමය ඇතිකරන්න නම්, අපිට අපේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කර කර ඉන්න පුළුවන් හැමදම. නමුත් මේ ගහන බෝම්බවලට තියෙන විසඳුම කුමක්ද ? එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදයෙන් මේ රටට වෙන විනාශය නවත්වන්නේ කොහොමද ? සිංහල බෞද්ධ අයිතිවාසිකම් ගැන අපි කියව කියව මහ හඬින් කියව කියව හිටියත් ඒ ටික අපි ඉටු කර ගන්නේ කොහොමද ? අර උතුරේ ඇතිවී තිබෙන ත්‍රස්තවාදයට මුල්වුන ඒ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් අපි පළමුවෙන් ලබාදෙමු. එය ලබාදෙමින් අපිට උතුරේ යුද්ධය ස්ථිරව සාර්ථකව ජය ගැනීමට පුළුවන් බව මම මේ අවස්ථාවේදී මේ සභාවට ප්‍රකාශ කරනවා. එහෙම නැතිව අර ලක්ෂ හතේ දෙමළ ජනතාව පිටරට ඉන්න තව තව කෝටි ගණන් මුදල් එකතුකරගෙන, නැව් අරගෙන, පහුගිය ආණ්ඩුව කාලේ එල්ටීටීඊය නැව් හයක් මිලදී අරගෙන තියෙනවා. තවමත් ඒවා තියෙනවා. තව ඒව ගන්න හදන කොට අපි ඒවා නැවත්තුවා. අපේ රජයෙන්, ඒවායින් එහෙන් එකතුකරන මුදල් වලින් එහෙමෙහ රටවල් වලට ගිහිල්ලා අවි ආයුධ අරගෙන නැව්වලට දලා හොරෙන් ගෙනැල්ලා බානවා. නාවික හමුදව ඉතාමත් දුර්වල තත්ත්වයකිනුයි අපි බාර ගත්තේ. මේවාට අවශ්‍ය නැව් තිබුනේ නැහැ. බඩු ආම්පන්න තිබුනේ නැහැ. දැන් රුපියල් කෝටි දහස් ගණන් වියදම් කරල නාවික හමුදවත් අනෙකුත් හමුදවන් මෙන් අපි දියුණු කරනවා. අවශ්‍ය දේවල් ගෙනැල්ල. ඒකට සෑහෙන කලක් යනවා. නැවක් හදන්න ඕඩර් කරපු දවසේ ඉඳල අවුරුදු තුනක් යනව. අපි කොයිතරම් හදිසි කෙරුවත්. යුද්ධය සඳහා අවශ්‍ය නැව්, යුද්ධය සඳහා අවශ්‍ය අහස්යාත්‍රා හදන්න ඊට වැඩිය ටිකක් අඩු කලක්, නමුත් අවුරුද්දක් වත් යනවා. මේවා ගිහිල්ලා සාප්පුවෙන් සාරියක් ගන්නවා වගේ තිකත් අරගෙන එන්න බැහැ. ඒවාට අපි කොහෙන් හරි මුදල් හොයන්නම්, අපි මේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් කරල තියෙන නිසා, අපිට මුදල් හොයන්න පුළුවන්.

නමුත් මේ යුද්ධය යුදමය වශයෙන් සාර්ථකව කරන්නට නම් අපි තවමත් ප්‍රාර්ථනා කරනව එල්ටීටීඊය පොඩ්ඩක් හරි සත්‍යය දැකල මේ දේශපාලන වැඩ පිළිවෙලට එකහවෙයි කියල. නමුත් එහෙම නුනොත්. ඔවුන් අපිට යුද්ධයට කැඳවනවනම් අපි යුද්ධය දිගින් දිගටම කරගෙන යනව. ඉතා ඉක්මනට මෙය ඉවර කරන්න පුළුවන්. නමුත් ඊට පෙර

එල්ටීටීඊයේ ත්‍රස්තවාදයට හිත යටින් විරුද්ධ වන තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා සාමය පමණක් ඉල්ලා සිටින දෙමළ මුස්ලිම් ඇතුළු අනෙකුත් ජනතාවට අපි ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර දිය යුතුයි. ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, මේ ව්‍යවස්ථාව අපි අද ඉදිරිපත් කරනවා. මම බලාපොරොත්තුවෙනව මෙතෙක් කල් සියළු බාධක මැද්දේ අපේ අයව මිනී මරද්දීත් මේ පණිවිඩය අරගෙන, සාමයේ පණිවිඩය අරගෙන ගමින් ගමට ගිය අපේ මන්ත්‍රීවරු ඇමතිවරු 95 අගෝස්තු තුන්වැනිදා මෙය ඉදිරිපත් කරපු අවස්ථාවේදී සුදු නෙළුම් ව්‍යාපාර වැනි දේවල් ගොඩනගාගෙන ලංකාවේ ඈත දුරබැහැර සෑම ගම්මානයකටම ගමන් කරමින්; අපේ මන්ත්‍රීවරු ඇමතිවරු මේ රටේ බුද්ධිමතුන්, විශ්ව විද්‍යාලවල ශිෂ්‍යයන්, ආචාර්ය වරුන්, ගුරුවරුන් මාධ්‍යවේදීන් සමහරු ඇතුළු රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල විශාල පිරිසක්, මහා සංඝයා වහන්සේලාගෙන් විශාල පිරිසක්, අනෙකුත් ආගම්වල පූජකවරුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් මේ පණිවිඩය අරගෙන අවුරුදු පහක් තිස්සේ ගරු කථානායකතුමනි ගමින් ගමට ගියා. වීදි නාට්‍ය පැවැත්වුවා. අපේ ජාතික වශයෙන් සියළු මාධ්‍යයන් හරහා මේ පණිවිඩය රටට දුන්නා. එහෙම කෙරුවට පස්සේ අද කවුරුහරි කියනවනම් මොකක්ද මේ ලහි ලහියේ ව්‍යවස්ථාවක් ගෙනෙන්නේ කියල අමූලික බොරු කාරයෝ කථානායකතුමනි, මේ රටේ දේශපාලනයවත් කරන්න හොඳ නැති බොරුකාරයෝ කවුරුහරි එහෙම කියනවනම්.

ගරු කථානායකතුමනි. අද මම දැක්කා මෙතනට එන ගමන් දිවයින පත්තරේත්, ලංකාදීප පත්තරේත් පත්තර දෙකක ලොකු පොල්ගෙඩි අකුරුවලින් ඇයි මේ ලහි ලහියේ ව්‍යවස්ථාව ගේන්නේ. ලහි ලහිය කියන එක ඒ පත්තර ලියන අය විග්‍රහ කරන්නේ කොහොමද කියල මම දන්නේ නැහැ. ලහි ලහියට අවුරුදු පහක් ගියා කථානායකතුමනි. මේ ව්‍යවස්ථාවේ තියෙන සියළු ප්‍රධාන දේවල් එක්සත් ජාතික පක්ෂ නායකතුමා ඇතුළු සියළු දෙනාටත්. මුළු රටටත් අපි ඉදිරිපත් කෙරුවා. අවුරුදු පහක් තිස්සේ. ඒකේ කිසිම ලහි ලහියක් නැහැ. තියෙන එකම ප්‍රශ්ණය මෙය ඉදිරිපත් කරල මෙය ස්ථාපිත කරන්නට අවුරුදු පහක් ගිය එක පමණයි. මෙතෙක් කල් ගිය එක පමණයි. අපි ඒ වැරැද්ද පිලිගන්නවා. අපිට කරන්න දෙයක් නැහැ. මේ රටේ මැතිවරණ කොට්ඨාශ සියයට අසූවක් අපි දිනාගනිද්දීත්, 1994 පාර්ලිමේන්තු

මැතිවරණයේදීත් දැන් පවතින යූඑන්පී ආණ්ඩුවේ ව්‍යවස්ථාව නිසා අපිට පාර්ලිමේන්තුවේ එක ඡන්දයයි වැඩියෙන් තියෙන්නෙ. ඒ පුදුමාකාර ව්‍යවස්ථාව නිසා. පුදුමාකාර ඡන්ද ක්‍රමය නිසා. ගරු කථානායකතුමනි. ඒ තුනෙන් දෙක නැති නිසා පමණයි අපිට මෙය මෙතෙක් කල් ස්ථාපිත කර ගන්නට බැරිවුනේ. අපේ අවශ්‍යතාවය තදබල ලෙස තිබුණා. ඒ නිසා තමයි 1993 තේ බස්නාහිර පලාත් සභා මැතිවරණයේ සිටම, දකුණු පළාත් සභා මැතිවරණය 94 රේ මහා මැතිවරණය,. 94 ජනාධිපතිවරණය. 97 ප්‍රාදේශීය සභා මැතිවරණ, 99 යේ පලාත් සභා වට තුන, වෙන් වෙන්ව පවත්වපු සහ 99 යේ ජනාධිපතිවරණය. මැතිවරණ වට නවයයි. මැතිවරණ වට නවයකදී අපි පැහැදිලිව ජනතාවගෙන් ඉල්ලුවා. අද මේ කරන දෙය කරන්නට. මැතිවරණ වට නවයකදීම පැහැදිලි ඡන්ද වරම ජන බලය ජනතාව අපට දුන්නා අද මේක කරන්න.. කවුරු හිවල්ලු වාගේ කෑගැහුවත් අපි මේක කරනවා. ගරු කථානායකතුමනි මේ පාර්ලිමේන්තු සභා ගැබේ ඉන්න අපි සියළු දෙනාම මේ පැත්තේ ඉන්න අයත්. ඒ පැත්තේ ඉන්න අයත් ජනතාවගේ නියෝජිතයින් කියල මම විශ්වාස කරනවා. ඒ අයට පාවිච්චි කරන්නේ ඒ වචනය.

මේ අය සියළු දෙනාම මමත් ඇතුළුව. ඔබතුමත් ඇතුළුව ජනතාව නියෝජනය කරනවා නම් මැතිවරණ නවයක් හරහා මේ රටේ බහුතර ජනතාව අපිට ලබා දුන්න මේ වැඩි ඡන්ද ගණනාවේ වරම විතරක් ඇති ගරු කථානායකතුමනි, තුනෙක් දෙකකුත් අපිට අවශ්‍ය නැහැ කියල මම කියනව. ව්‍යවස්ථාවක් කියන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක බහුතර ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවය පිළිබිඹු කරන නීත්‍යානුකූල ලියවිල්ලක්. ඒ බහුතර ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන්, ඒ බහුතර ජනතාවගේ ප්‍රාර්ථනාවන් ප්‍රකාශයට පත්කරන්නේ ජනතාවගේ ඡන්දය හරහා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයේ මූලික මූලධර්මය එයයි. අවුරුදු හතක් ඇතුළත ගරු කථානායකතුමනි, 93 මැයි මාසයේ සිට අවුරුදු හතකුත් නැහැ. අවුරුදු හයහමාරක් හරහා අනුතුනේ මැයි මාසයේ සිට 99 යේ දෙසැම්බර් මාසය දක්වා මැතිවරණ නවයක් හරහා මේ රටේ ජනතාව පැහැදිලි ජනවරම් අපට දුන්නනම් මේ ව්‍යවස්ථාව මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගේන්න කියල පැහැදිලිව කියද්දීත් අපි ඒක මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන ආ යුතුයි. ඒක මේ රටේ රාජ්‍ය නායිකාව හැටියට මගේ පරම යුතුකමක්. මීට මාස හතකට පෙර දෙසැම්බර් 21 වැනිදා පැහැදිලිව ජනතාවගෙන් මම

ඉල්ලුවේ එකම ජන වරමයි. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවිත වලට සාප කරන මේ රටේ ඉදිරි ගමනට සාප කරන මේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය විසඳලා ඒ තුලින් ඇතිවුනු, ඇති කරපු මේ යුද්ධය නවත්වාලීමට මේ නීත්‍යානුකුල ලියවිල්ල පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ල මේ නීතිය බවට පත්කරන්නට මට ජනාධිපතිනිය හැටියටත්, මගේ රජයටත් බලය දෙන්නට කියලයි අපි ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටියේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ බලය පැහැදිලිව බෝම්බ ගහල මට තුවාල වෙලා තියෙද්දීත් සමහරු එයාගේ මොළේ අප්සෙට් කියල කියද්දීත්. මේ රටේ ජනතාව පැහැදිලි ජනවරමක් මට දුන්නා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජනතාවට මම බැඳී සිටිනවා කාගෙන්වත් අපට අහන්න අවශ්‍යතාවයක් නැහැ. මේ රටේ ජනතාව අපිට කියල ඉවරයි තව වතාවක් මේ ලියවිල්ල අද මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්න. නමුත් ගරු කථානායකතුමනි මට මේ රටේ ජනතාව කිව්වේ නැහැ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් අහන්න කියල කිව්වෙ නැහැ. මේක පාර්ලිමේන්තුවට ගේන්න. එක්සත් ජාතික පක්ෂය එක්ක සාකච්ඡා කරන්න කිව්වෙ නැහැ. මම ඉල්ලුවේ ජනවරමක් මේක ගේන්න අපේ රජය සමඟ. නමුත් අපි මනුස්සකම ගරු කරන රජයක් හැටියට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගරු කරන රජයක් හැටියට මෙතෙක් කල් මේ රටේ පැවතුන මේ ජරා බෙදුම්වාදී දේශපාලන සංස්කෘතිය 1977 දී උග්‍ර කරපු මේ බෙදුම්වාදී දේශපාලන සංස්කෘතිය නිම කරන්නට අපට අවශ්‍යතාවය තිබෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, අන්න ඒ නිසා මම ආරාධනා කෙරුව. මගේ රජයේ අනුමැතිය සහ සම්පූර්ණ සහයෝගය ඇතිව සියළුම පාර්ලිමේන්තු පක්ෂවලට එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් ප්‍රමුඛ අප සමඟ සාකච්ඡා කරන්නට එන්න කියල. හැබැයි මේ රටේ ජනතාව අපිට කිව්වේ නැහැ. ඒ කොන්දේසි අපිට කිව්වේ නැහැ. මේ ව්‍යවස්ථාව ගේන්න කියල විතරයි අපිට කිව්වෙ. පැහැදිලිව ඒක මතක තියාගන්න. මේ ජරා බෙදුම්වාදී දේශපාලන සංස්කෘතිය අවුරුදු පනහක් තිස්සේ මේ රටේ පැවතුන කවදා හෝ අපි නැතිකරල ඒ තුළින් ඇති වී තිබෙන මේ මහා භීෂණකාරී අමනුෂ්‍ය, තිරිසන් යුද්ධය. ඒ යුද්ධය නිසා ඇතිවී තිබෙන අනෙකුත් විනාශයත් මීට පෙර කාලයේ මේ රටේ ඇතිවුන දකුණේ ඇතිවූ භීෂණය, ටයර් සෑයවල්, මේවැනි මේ ජරාදේවල් නැතිකරල නැවත වතාවක් අපිට හිමිවුන මේ කණගාටුදායක දෛවය අපේ දරුවන්ගේ පරම්පරාවට හිමි නොකරන්නට අපි දිවිහිමියෙන් මේ කටයුත්තට ඉදිරිපත් වී සිටිනවා.

මේ කටයුත්තේදී මගේ සියළුම රජයේ මන්ත්‍රීවරු, ඇමතිවරු, පොදුජන එක්සත් පෙරමුණට සම්බන්ධ පක්ෂ නමයම, මැති ඇමතිවරු, මන්ත්‍රීවරු සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබාදෙන බව මම පැහැදිලිවම දන්නවා. මේ රටේ බහුතර ජනතාව විශේෂයෙන් සිංහල බෞද්ධ ජනතාව එදා ප්‍රභාකරන් දෙසැම්බර් මාසයේ 99 යේ චන්ද්‍රිකාට ඡන්දය දුන්නොත් තොපිල කපනව කොටනව කියද්දිත් ප්‍රභාකරන්ගේ කැඩර්වරු ගමින් ගමට ගිහිල්ලා කියද්දීත් චන්ද්‍රිකාට දෙන්න එපා අනිත් කෙනාට දෙන්න කියල මම මෙතන නම කියන්නේ නැහැ. පැහැදිලිව පරීක්ෂණ කරල මම ලග වාර්තා තිබෙනවා. එහෙම කියද්දී මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාවයි මට ඡන්දය දුන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම ව්‍යවස්ථාව ගෙන එන්න කියල මම ඉල්ලනකොට දෙමළ ජනතාව මට ඡන්දය දෙන්න බොහොම උවමනාවෙන් පුන පුනා හිටිය. ප්‍රභාකරන් ඔහුගේ භීෂණයෙන් ඉඩ දුන්නේ නැහැ. නමුත් ප්‍රභාකරන්ගේ භීෂණය වැඩියෙන්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමට බැරිවුන ප්‍රදේශවල යාපනය මෙන්, මට වැඩි ඡන්ද ලැබුන. ඒ සියයට පනස් එකයි දශම ගානට වැඩිහරියක් දායක වුනේ මේ රටේ මුස්ලිම් ජනතාව කියල මම මතක් කරන්න කැමතියි. සිංහල ජනතාව මේකට විරුද්ධ නැහැ. මම ඉතා ඕනෑකමින්, ඉතා බැගෑපත් ලෙස මේ රටේ රාජ්‍ය නායිකාව හැටියට ඉල්ලා සිටිනවා පළමුවෙන්ම අපේ රටේ බුද්ධාගමට ගරු කරන මගේ මුළු ජීවිතය හරහාම බුද්ධාගම ප්‍රායෝගිකව මම බුද්ධාගමේ තියෙන බුද්ධ දර්ශනයේ තියෙන විදියට ජීවත්වන කෙනෙක් හැටියට සියළුම බුද්ධ පුත්‍රයින්ගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා අපිට මේ රටේ සිංහල බෞද්ධ ජනතාවගේ බහුතර අදහස, බහුතර වරම, බහුතර ජනවරම ක්‍රියාත්මක කරන්නට අපේ රජයට, මට ඔබතුමන්ලාගේ ආශීර්වාදය සම්පූර්ණයෙන් ලබාදෙන්න කියල මම මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා. සියළුම ආගමික නායකයින්ගේ, අනෙකුත් ආගම්වල ආගමික නායකයින්ගේත් ආගමික නායකයින්ට විශේෂ වගකීමක් තියෙනවා. මම ඉල්ලා සිටිනවා, මම දන්නවා මට ඒ සහයෝගය ලැබෙන බව, මේ රටේ ජනතාවගේ වරම, මේ රටේ ජනතාවගේ සහයෝගය පසුගිය දෙසැම්බර් 21 වැනිදාත් ප්‍රකාශ කරල තියෙනව. ඊට පෙර අටවතාවක් ප්‍රකාශ කරල ඉවරයි.

දැන් තියෙන්නේ ගරු විපක්ෂ නායකතුමනි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමනි, ඔබ පක්ෂයේ සහයෝගය මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් මේ රටේ ජනතාවගේ නාමයෙන්, නව වතාවක් මේ රටේ ජනතාව ලබාදුන්න වරමේ නාමයෙන් එහාට මෙහාට තවදුරටත් අදින්නේ නැතිව අවංකව සත්‍යගරුක වෙලා අපිට ලබාදෙන්න කියල මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ තුළින් අපි මේ ව්‍යවස්ථාව අද ඉදිරිපත් කරල ඉදිරි සතියේ හත, අට, නවය විවාද කරල මේ ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙන අවස්ථාවේදී තමන්ගේ හිතට සහ හදවතට එකඟව සියළු මන්ත්‍රීවරුන්, මේ මහා ජාතික ආපදාව අවුරුදු 18ක් තිස්සේ මේ රටේ ඇතිවෙලා දිගින් දිගටම ඉදිරියට යන මේ මහා ජාතික ආපදාවට විසඳුමක් හැටියට මේ ව්‍යවස්ථාවත්, ව්‍යවස්ථාවෙන් අපි මේ කටයුත්ත නිම කරන්නේ නැහැ. මේ ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය අනෙකුත් දේශපාලන විධිවිධාන ඉදිරියට ගෙන යන්නට තමන්ගේ හිතට එකඟව පෞද්ගලිකව හෝ තීන්දු අරගෙන අපි සමඟ මේ කටයුත්තට සහභාගීවන ලෙස මම එක එක්කෙනාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අපි අන්තිම වශයෙන් ගරු කථානායකතුමනි මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නිකුත් වෙන විවිධ සඟරාවල, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නිකුත්වන විවිධ පුවත්පත්වල සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ පවා වාර්තාවල මේ ලංකාවේ ඇතිවී තිබෙන ජනවර්ග ගැටළුව විසඳපු නැති නිසා ඇතිවී තිබෙන මේ යුද්ධය මුළු විසිවැනි ශතවර්ෂයේම ලෝකයේ සියළුම රටවල් දීහා බැලුවත් ඇතිවී තිබෙන භයානකම වැඩිම විනාශකාරී යුද්ධයක් හැටියට නම් කරල තියෙනවා. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මේ පිළිබඳ අවබෝධයක් තිබෙන හැමකෙනාම මාධ්‍යවේදීන්, විශේෂඥයින්, බුද්ධිමතුන්, විශ්ව විද්‍යාලවල අය සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය. මේ අර්බුදය අපේ පුංචි රටට අපි වාගේ දුප්පත් රටක තිබුණේ අපේ අභාග්‍යයෙන් කියල කීම පමණක් මම සෑහීමකට පත්වෙන්නෙ නැහැ.

මේ ප්‍රශ්නය මිනිසුන් විසින් ඇතිකරගත් ප්‍රශ්නයක්. මේ ප්‍රශ්නය අපේ දෙමව්පියන්ගෙත් අපෙත් පරම්පරාවේ සමහරුන් ඇතිකරපු ප්‍රශ්නයක්. මේ ප්‍රශ්නය අපේ පරම්පරාවෙන් අපිට නැතිකරන්නටත් පුළුවන්. ඒ සම්පූර්ණ ශක්තිය හා අයිතිය අපේ අතේ තිබෙන බව මම පැහැදිලිව සෘජුව ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. මෙතනදී අනන් මනන් කථා කරලා

6 – H 008448

මේ ප්‍රබල ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද කියල කිසිම විකල්පයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැතිව මේ කරන්න හදන දෙයට විරුද්ධ වෙන්න එපා කියල මා ඉතා ඕනෑකමින් සහ ඉතා නිහතමානීව සියළු දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි මේ කටයුත්ත කරන්නේ අපට ලැබෙන ඡන්ද ප්‍රමාණය ගැන හිතල නොවෙයි. අවාසනාවකට මෙන් මේ රට පාලනය කරපු සියළු දේශපාලන හා සියළු ආණ්ඩු චන්ද ගැන තමාගේ ඡන්ද ප්‍රමාණය ගණන් කරකර මේ ප්‍රශ්ණය විසඳන්නට කෙලින් හා අවංකව ඉදිරිපත්වෙලා නැහැ මේ දක්වා. අද දිනය මේ රටේ ඉතිහාසයේ ඓතිහාසික වන්නේ අද දිනය මුළු ලාංකීය ඉතිහාසයේ සුවිශේෂම දිනයක් වන්නේ පළමුවැනි වතාවට ලංකා ඉතිහාසයේ විසිවැනි ශතවර්ෂයේ පළමුවැනි වතාවට මම පැරණි රජකාලය ගැන කථාකරන්නේ නැහැ. රජයක් හැටියට කාගේවත් බලපෑමක් නැතිව, විදේශ රටවල බලපෑමක් නැතිව, රජයක් හැටියට බලයට එන්නත් පෙර සිටම කියල බලයට ආවට පස්සේ සියළු බාධක මැද්දේ මෙයට සහයෝගය විශේෂයෙන් ලබාදියයුතු විපක්ෂයේ බාධක මැද්දේ තමන්ගේ දෙමළ ජනතාවගේ විමුක්තිය සඳහා සටන් කරනවා කියන එල්ටීටීඊ ය මේ විමුක්තිය ලබාගැනීමට තිබෙන හොඳම මාර්ගයට විරුද්ධ වෙමින් අපිව මරන්න ඉදිරිපත් වෙද්දී, මේ මොහොතේදීත් මාව මරන්ට කියල කියද්දී, අපේ ඇමතිවරු මරන්නට සූදනම් වෙද්දී, අපි මෙයට බෙල්ල දීමට සූදනම්වී තියෙන්නේ එකම හේතුව ගරු කථානායකතුමනි, අපේ රට වැටී තිබෙන මේ අගාධයෙන් අපේ රටට අයත්වී තිබෙන මහා තිරිසන් දෛවයෙන් අපේ රට ගොඩ ගන්නට, අපේ ජනතාවත් ගොඩ ගන්නට තියෙන විසඳුම ඒකයි කියල අපි විශ්වාස කරන නිසයි.

මේ ව්‍යවස්ථාවේ ගැබ් වී තිබෙන, මේ රටේ ජීවත්වන සියලුම ජාතීන්ට සමාන අයිතිවාසිකම් ලබා දෙමින්, මේ රටේ ජීවත්වන සියලුම ජාතීන්ට ආත්ම ගරුත්වයක් ඇතිව කොන්ද කෙලින් තියාගෙන ජීවත් වන්නට පුළුවන් සමාජයක් සහ රටක් ඇති කරමින් සියලු දෙනාටම අපේ රජය විසින් ගොඩ නගපු ශක්තිමත් ආර්ථික පදනම මත සමෘද්ධිය කරා ඉදිරියට යමින් මුළු ආසියාකරයේම නැවත වතාවක් වැඩිම ශිෂ්ඨම ශිෂ්ඨ

සම්පන්න සමාජයක්, ශිෂ්ඨ සම්පන්නම රජයක් දියුණු ආර්ථිකයක් ඇතිව සමෘද්ධිමත් ජනතාවක් ඇති කරන්නට හැකි වන්නේ මේ පදනම කියලා මම මේ සභාවට ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ඒ සඳහා අද රාජ්‍ය නායිකාව හැටියට මට මේ උත්තරීතර පනත මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාව ලබාදීම සම්බන්ධව ගරු කථානායකතුමනි, ඔබතුමාට මගේ අවංක කෘතඥතාව පළ කරන අතර, මේ කටයුත්ත අද මෙතන කරන්නට අවශ්‍ය විධි විධාන යොදා දුන්න අපේ සභානායකතුමා, ගරු වික්‍රමනායක මැතිතුමාට මගේ අවංක ස්තුතිය පුද කරන අතර, මේ කටයුත්තට වසර හයක් තිස්සේ 1994 මැතිවරණයට අපි සූදානම් වුන වෙලාවේ 94 ජූනි මාසයේ සිටම මේ ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කරන්නට තමන්ගේ ශ්‍රමය, මහන්සිය, දාඩිය විශාල වශයෙන් කැපකරපු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ගරු ඇමති මහාචාර්ය ජී. එල්. පීරිස් මැතිතුමාටත්, මේ කටයුත්තට සම්බන්ධ වුනු සියලුම අපේ ඇමතිවරුන්ටත්, මෙයට සහයෝගය දුන් සියලුම ඇමතිවරුන්ටත්, මන්ත්‍රීවරුන්ටත් මේ කටයුත්ත ඉටු කරන්නට අපිට ඔවුන්ගේ වෙලාව නොබලා මහන්සි වුනු සියලුම නිලධාරීන්වරුන්ටත් පෞද්ගලිකව මගේත්, රජය වෙනුවෙනුත් අපි සියලු දෙනාගේම ගෞරවය කෘතඥතාවය මා පිරිනමමින් මා නවතිනවා.

இலங்கைக் குடியரசின் அதிமேதகு சனாதிபதி
சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அவர்கள்
புதிய அரசியல் யாப்பு ஒன்றிற்கான
சட்ட மூலத்தை சமர்ப்பித்த பின்னர்
பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை
2000, ஓகத்து 03

சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று பெரும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க தினம். அதுபோலவே, ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளில் உன்னதமான மக்களின் வரலாற்றில் அதி விசேடமான தினம். மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசியல் யாப்பு இந்த நாட்டின் வரலாற்றில், இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்வை முற்றாக அழித்தொழித்த, இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு சாபக்கேடாக விளங்கும் இனப் பிரச்சினை காரணமான யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்காகச் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் இனப் பிரச்சினையை உருவாக்கிய, இந்த யுத்தத்தை உருவாக்கிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இந்தச் சமயத்திலாவது இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பை வழங்குவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டு முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை ஐந்து தடவைகள் இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்கள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார்கள். உயிருடன் எரிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசின் ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு எமது அரசாங்கம் உறுதி பூண்டிருக்கின்றது. எங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்து இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த யுத்தத்துக்கு முடிவு கண்டு இந்த நாட்டில் நிலையான சமாதானத்தை உருவாக்க எமது அரசாங்கம் உறுதி பூண்டிருக்கின்றது. எம்மீது சுமத்தப்பட்ட இந்தப் பொறுப்பை

நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த முயற்சிக்கு எதிராக நரிகளைப் போல ஊளையிடும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு இந்த நாட்டில் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ஒரு அரசாங்கத்தை எவ்வாறு உருவாக்க முடியும் என்பது எனக்குப் பெரும் பிரச்சினை சபாநாயகர் அவர்களே. சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த அரசியல் யாப்பை சமர்ப்பிக்கும் வேளை, பெரும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒரு தருணமாகும். எமது நாட்டில் நீண்ட அதி உன்னதமான வரலாற்றில் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த தருணம் இது. சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று எமது நாட்டிற்கு புதிய அரசியல் யாப்பை எமது அரசாங்கம் இன்று முன்வைப்பதால் மாத்திரம் இது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க, அதி உன்னதமான தினம் என்று நாம் கூறவில்லை. இதற்கு மற்றும் ஒரு காரணமும் உண்டு. முக்கியமாக எமது நாட்டு மக்களின் வாழ்வில் 1983 ஆம் ஆண்டு ஆடிக் கலவரம் முதல் 18 வருடங்களாக எமது நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை குட்டிச் சுவராக்கிய இந்த நாட்டின் முன்னோக்கிய பயணத்திற்கு தொடர்ச்சியாக ஒரு சாபக்கேடாக விளங்கி வரும் வடக்கு கிழக்கு யுத்தத்திற்கு, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் மக்களை அடித்துக் கொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த யுத்தத்துக்கு முடிவு கட்டும் வகையில் முதல் தடவையாகவும் நிரந்தரமாகவும் முடிவு கட்டுவதற்கு இந்த அரசியல் யாப்பை முன்வைப்பதன் மூலம் நாம் முயற்சி செய்கின்றோம். இதனால் தான் இந்தச் சந்தர்ப்பம் இந்த அளவுக்கு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது. சபாநாயகர் அவர்களே, எனது அன்புக்குரிய நண்பர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே, கடந்த 6 வருடங்களுக்கு முன்னர் எமது அரசுக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் பல்வேறு தெளிவான காரணங்களினால் தான் எமக்கு ஆணையை வழங்கினார்கள். 1993 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாண சபைத் தேர்தல் முதல் இன்று வரையில் நடைபெற்றுள்ள 9 தேர்தல்களிலும் எமது நாட்டு மக்கள் தெளிவாக எமது குறிக்கோளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறிக்கோளின் முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று, முன்னைய ஆட்சிக் காலத்தின் போது இந்த நாடு முழுவதிலும் நிலவிய வன்செயல்கள், மனிதப்

படுகொலைகள், அழிவுகள், சனநாயகத்தின் சீரழிவு, மனித உரிமை மீறல்கள், மனிதாபிமானம் அழிக்கப்பட்டமை ஆகியவற்றை உடனடியாக நிறுத்தி மீண்டும் இந்த நாட்டில் சனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு வழங்கப்பட்ட ஆணையாகும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் மனிதாபிமானம் செழித்து வளரும் அரசை, சமூகத்தை உருவாக்கிட நாம் மக்களிடம் ஆணை கேட்டிருந்தோம்.

இது மாத்திரமல்லாமல், இன்னும் பல காரணங்கள் இருந்தன. ஆனால், இந்தக் காரணங்கள் பற்றி நான் இந்த இடத்தில் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். பொருளாதார அபிவிருத்தி போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் அவற்றில் அடங்கும். தென்பகுதியில் நிலவிய வன்செயல்களை இவ்வாறு ஒழிப்பதற்கு எமது அரசு 1994 ஆம் ஆண்டு உடனடியாகவே பல்வேறு பணிகளை நிறைவேற்றியது. புதிய சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அதுபோலவே பல்வேறு செயல் திறமையுள்ள விசயங்களை நாம் மேற்கொண்டோம். தவறு செய்தவர்களுக்கு தண்டனை வழங்க நடவடிக்கை எடுத்தோம். நியாயப்படி, சட்டப்படி இவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கும் நடவடிக்கைகளை இன்னமும் மேற்கொண்டு வருகிறோம். இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் மூலம் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகள் நீங்கலாக இந்த நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் சனநாயகம், மனித உரிமைகள் ஆகியன தெட்டத்தெளிவாகவே மேம்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நியாயமான, சுதந்திரமான பொதுத் தேர்தல் இன்று முதல் தடவையாக 17 வருடங்களின் பின்னர் இந்த நாட்டில் நடைபெறவிருக்கின்றது. அன்று எமது இளைஞர்களின் உயிர்களை டயர்கள் மேல் போட்டு ஆயிரக்கணக்கில் குவியலாக எரித்தார்கள். இன்று தென்னிலங்கை முழுவதிலும் வடக்கு கிழக்கு நீங்கலாக ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள், மனிதாபிமானம் ஆகியவற்றை எமது அரசு மேம்படுத்தி முடித்திருக்கின்றது'. இருந்தபோதிலும் தென்னிலங்கையில் நிலவிய வன்செயல்கள், ராஜதந்திரம் மூலமாக பல்வேறு பயங்கரவாத இயக்கங்கள் மூலமாக தெற்கில் இருந்த பல்வேறு அமைப்புக்கள்

7 – H 008448

மூலமாக உருவாக்கப்பட்ட இந்த பயங்கரவாதத்தை ஒழித்துக் கட்ட முடிந்தது. இருந்தாலும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிலவுகின்ற எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பயங்கரவாதத்தை ஒழித்துக்கட்ட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிலவும் யுத்தத்தை முப்படையினரும் பொலிசாரும் எல். ரி. ரி. ஈ. இனரும் முகம் கொடுக்கும் மோதலை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எம்மால் முடியாமல் இருக்கிறது. நண்பர்களே, நாம் அடிக்கடி கூறுவதைப்போல இந்தப் பிரச்சினை, இந்த நிலைமை இன்று நேற்றுத் தோன்றவில்லை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னர் ஒருபக்கத்தில் எல். ரி. ரி. ஈ. பயங்கரவாதம் சுமார் ஐயாயிரம் பேரைக் கொண்ட எல். ரி. ரி. ஈ. அணி மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் இந்த யுத்தம் இருந்து வந்தது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ் மக்களின் விமோசனம் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கம் இந்த பயங்கரவாத இயக்கத்தை மேற்கொள்கிறது. சபாநாயகர் அவர்களே, வட பகுதியில் நிலவும் பயங்கரவாதம், 1983 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட இந்த வட பகுதி யுத்தம் இன்று உள்ள நிலைமையைப் பற்றித் தான் நான் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டில் வாழும், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்களுக்கு விமோசனத்தைப் பெற்றுத் தருவதாகக் கூறும் எல். ரி. ரி. ஈ. பயங்கரவாதிகள், கடந்த 18 ஆண்டுகளாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மாத்திரமின்றி, நாடு முழுவதிலும் தமது பயங்கரவாத செயல்கள் மூலம் பாரிய அழிவை ஏற்படுத்தி வருகின்றார்கள். இந்த எல். ரி. ரி. ஈ. பய்ங்கரவாதத்தின் காரணமாக எமது நாட்டில் 10 ஆயிரததுக்கும் கூடுதலான இளம் உயிர்கள், பொது மக்களின் உயிர்கள் இழக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு புறத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் எமது இளம் படை வீரர்களின் உயிர் இழக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதேசமயம், மறுபுறம் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் கிராமங்களிலும் அவர்களை வெட்டி, கொத்திக் கொலை செய்கின்றார்கள். மறுபுறத்தில் கொழும்பு மற்றும் முக்கியமான நகரங்களில் குண்டுகளை வெடிக்க வைப்பதன் மூலம் பொது மக்களின் உயிர்களைப் பழிவாங்குகிறார்கள். நண்பர்களே, இந்த யுத்தம் ஐக்கிய தேசியக்

கட்சியின் யுகத்தில்தான் ஆரம்பமானது. 11 வருடங்களாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இந்த யுத்தத்தை நடத்தியது. வட பகுதி முழுவதையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசாங்கம் பிரபாகரனிடம் வழங்கியிருந்த நேரத்தில் நாம் நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டோம். வட பகுதியில் 85 சதவீத பிரதேசத்தை நாம் விடுவித்தோம். விடுவித்து வருகின்றோம். இது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினால் ஒரு போதும் நிறைவேற்ற முடியாத காரியம் இது, நண்பர்களே!

இந்த யுத்தத்தின் காரணமாக எமது படை வீரர்களின், பொலிசாரின் உயிர்கள் மாத்திரம் இழக்கப்படவில்லை. சிங்கள மக்களின் உயிர்கள் மாத்திரம் இழக்கப்படவில்லை. இந்த யுத்தம் காரணமாக, பிரபாகரனின் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கம் காரணமாக, இந்த நாட்டின் பெறுமதி மிக்க தமிழ் மக்களின், அவர்களது தலைவர்களின் உயிர்களும் டசின் கணக்கில் பலியாகியிருக்கின்றன பெறுமதிமிக்க தமிழ் தலைவர்களின் உயிர்கள் பலியாகியுள்ளன. அதுபோலவே, அப்பாவித் தமிழ் மக்களின் உயிர்களும் அழிந்துள்ளன. இந்த உயிர்களை எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கம் அழித்திருக்கின்றது. 17 வருடங்களாக வடக்குக் கிழக்கு பகுதிகளில் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கும் பகுதிகளில் சாதாரண தமிழ் மக்கள் அவர்களது பணயக் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டு அவர்களது உயிர்கள் பழிவாங்கப்படுகின்றன. நண்பர்களே, இந்த யுத்தத்தினால் அழிவது எமது மக்கள்தான். எங்களது மக்கள்தான். எனவே, இந்த மக்களின் உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால், நாம் இன்று சமர்ப்பித்துள்ள அரசியல் யாப்புக்கு நீங்கள் ஆதரவு வழங்க வேண்டும் என்று உங்களை நான் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஒருபுறத்தில் எல். ரி. ரி. ஈ. பயங்கரவாதிகளின் யுத்தத்துக்கு எதிராக எமது அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக, உறுதியாக போராடி வருகின்றது என்பதை நான் மீண்டும் இந்தச் சபையில் நினைவுபடுத்துகின்றேன். எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்துக்கு நாம் ஆயுதங்களை வழங்கவில்லை. எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்துக்கு நாம் நிதி வழங்கவில்லை. எல். ரி. ரி. ஈ.

இயக்கத்தினரை களவாகக் கொண்டுவந்து ஹோட்டல்களில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் நாம் ரகசியப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தவில்லை. தேர்தல் சமயத்தில் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்துடன் கள்ளத்தனமாக உறவு வைத்து எமது எதிராளிகளை கொல்வதற்கு நாம் ஒரு போதும் செயல்பட்டதில்லை, செயல்படப்போவதுமில்லை. நண்பர்களே, நாம் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்துக்கு எதிராக தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இந்த யுத்தத்தை நடத்துகின்றோம். 6 வருடங்களுக்கு முன்னர் நாம் ஆட்சிக்கு வந்து 10 தினங்களுக்குள் ரகசியமாக அல்லாமல் பகிரங்கமாகவே எல். ரி. ரி. ஈ. தலைவர்களுக்கு எழுத்து மூலமாக அழைப்பு விடுத்தேன்.

இந்த அழிவை நிறுத்தி பேச்சுவார்த்தை மூலம் பணிபுரியலாம் என்று அழைப்பு விடுத்தேன். இருந்த போதிலும் 8 மாதங்கள் பேச்சுக்கள் நடத்தினோம். 8 மாதங்கள் யுத்தத்தை நிறுத்தியிருந்தோம். இருந்தாலும் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கம் சமாதானத்துக்குத் தயாராகவில்லை என்பதை இந்த 6 வருட காலமும் தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறது. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, யுத்தத்தை ஆரம்பித்துவிட்டு யுத்தத்துக்கு எம்க்கு அழைப்பு விடுத்துவிட்டு யுத்தத்தை நடத்திய போதிலும் நாம் மிகவும் அமைதியாக நியாயமான முறையில் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளை எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் உடைத்தெறிந்த பிறகு நாம் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தோம். இந்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து எங்களுடன் இந்த யோசனைகள் பற்றி பேசி புதிய அரசியல் யாப்பின் மூலமாக தமிழ் மக்களின், சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண பேச்சுவார்த்தைக்கு வருமாறு வாருங்கள் என்று அழைத்தோம். வன்முறைகளை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, மனிதப் படுகொலைகளை ஒருபுறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு தமிழ் மக்களின், சிங்கள மக்களின், முஸ்லிம்களின் சகல மக்களின் பாதுகாப்பை நோக்கமாகக் கொண்டு உரிமைகள் அனைத்தையும் வழங்குகின்ற அரசியல் தீர்வுக்கு வருமாறு, எம்முடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துமாறு

நான் அழைப்பு விடுத்தேன். யுத்தத்தை ஆரம்பித்த பின்னர் மூன்றாவது தரப்பு மூலமாக பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கும் முயற்சி செய்த போதிலும் நான் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுடன் பேசியது கிடையாது. இந்த மூன்றாம் தரப்பினர் யார் என்பதை நாம் நாட்டிற்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றோம். எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கம் இந்த 6 வருட காலத்தின் போது மனப்பூர்வமான முறையில் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு தயாராக இருக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்திருந்தது. நண்பர்களே, இந்த நிலைமையில் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கம் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு தயாராக இல்லாவிட்டால் எல். ரி. ரி. ஈ. பயங்கரவாதத் தலைவர்கள் அவர்களது தமிழ் மக்களுக்கு பெற்றுக்கொடுப்பதாக கூறும் விடுதலையை அந்தத் தமிழ்மக்களை கொன்று பெற்றுக் கொடுக்காமல், அமைதியான முறையில் அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லாவிட்டால் தமிழ் மக்களதும், ஏனைய சிறுபான்மை மக்களதும் உரிமைகளை வழங்குவதற்கு இந்த நாட்டில் வாழும் சிங்கள மக்களாகிய அனைவரதும் பாதுகாப்பையும் உரிமைகளையும் உறுதிப்படுத்தி இந்த நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல வேண்டுமானால் நாம் இந்த அரசியல் தீர்வு யோசனைகளை முன்வைத்தேயாக வேண்டும். ஒருபுறத்தில் எல். ரி. ரி. ஈ. பயங்கரவாதம். இந்த பயங்கரவாதத்தில் தொடர்புடைய ஐயாயிரம் பயங்கரவாத இராணுவத்துடன் பணியாற்ற வேண்டியிருப்பதுடன் இந்த நாட்டில் வாழும் 12 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் இவர்கள். அதாவது, மலையக தமிழ் மக்கள் நீங்கலாக. இந்த 12 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வேண்டுவது யுத்தம் அல்ல, அவர்கள் கேட்பது- தமக்குரிய சாதாரண உரிமைகளை.

இந்தச் சாதாரண உரிமைகளை சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் 52 ஆண்டுகளாக வழங்கவில்லை. 1977 ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த அரசாங்கம் தன்னிடம் இருந்த ஆறில் ஐந்து பங்கு பெரும்பான்மை பலத்தை பயன்படுத்தி இந்தச் சாதாரண கோரிக்கைகளை வழங்க முன்வரவில்லை. அது மாத்திரமல்ல,

இந்தக் கோரிக்கைகளை விடுத்த அப்பாவித் தமிழ் மக்களை 83 ஆம் ஆண்டு வரையில் நான்கு பக்கமும் சூழ்ந்து கொண்டு அடித்துக்கொன்று, பெற்றோல் ஊற்றி, உயிரோடு எரித்தவர்கள், அவர்களது சொத்துக்களைப் பறித்து எடுத்தார்கள். இதன் காரணமாக உருவான வடக்கு கிழக்கு யுத்தத்தினால் எமது கணக்கின்படி இந்தத் தமிழ் மக்களில் 7 இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் நாட்டை விட்டு வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ் மக்கள் தமது உரிமைகளை வழங்குமாறுதான் கேட்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ் மக்களுக்கு கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் காரணமாக தெளிவாகவும் நியாயமான முறையிலும் இந்த உரிமைகளை பெற்றுக்கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டும். இன்னும் சிறிது காலத்தில் வேறு எந்தக் கட்சியாவது அதிகாரத்துக்கு வரலாம். இருந்தாலும், யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அரசாங்கம் இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் உட்பட சகல சிறுபான்மை மக்களதும் உரிமைகளை சட்டபூர்வமாக வழங்கித் தீரவேண்டும்.

இதற்குள்ள வழி என்ன? அதுதான் அரசியல் யாப்பு. ஆம், இதனால் தான் நண்பர்களே புதிய அரசியல் யாப்பை முன் வைப்பதற்கு நாம் முன் வந்தோம். அன்று இதுவரையில் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த வேறு மாற்று வழி இல்லாமல் இருந்த உயிருடன் படுகொலை செய்யப்பட்டு எரிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கும் ஒரேயொரு விடுதலை எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கம்தான் என்று கூறுகின்ற அந்த மக்களை இந்த உரிமைகளை வழங்கித்தான் அவர்களிடம் இருந்து நாம் வென்றெடுக்க முடியும். அவர்கள் இந்த நாட்டு தமிழ் மக்கள் வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இலங்கைத் தமிழர்கள். எங்களுடைய உரிமைகளை முறைப்படி பெற்றுத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அன்றைய தினம் நாம் தற்போது எம்மிடம் இருக்கும் ஒரேயொரு மாற்று வழியை, எம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள நாம் இருக்கிறோம் என்ற அந்த மாற்று வழியை எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்துக்கு வழங்கும் ஒத்துழைப்பை நிறுத்துகிறோம் என்று கூறுகின்ற

வழியை நாம் எதிர்பார்க்கலாம் நண்பர்களே. சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த தமிழ் மக்கள் குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள், இலட்சக்கணக்கான இந்தத் தமிழ் மக்கள் நிதி சேர்த்து பல்வேறு சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைகள் மூலம் எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்துக்கு அவற்றை வழங்குகிறார்கள். இந்தக் கோடிக்கணக்கான நிதியின் மூலம்தான், எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கம் இன்று அரசுக்கு விரோதமாக, இலங்கை மக்களுக்கு விரோதமாக இந்த பெரும் அழிவுகரமான யுத்தத்தை நடத்தக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த மக்கள் 83 ஆம் ஆண்டு வெளிநாடுகளுக்கு விரட்டியடிக்கப்பட்ட இந்த தமிழ் மக்கள், சுமார் 6 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் இவர்கள். நாம் ஒரு அரசு என்ற முறையில் முதல் தடவையாக இலங்கையின் வரலாற்றில் எவருடைய நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் எமது உயிருக்கே ஆபத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் எம் மீதே குண்டுகளை வீசிய போதிலும் கூட நூற்றுக்கணக்கில் மனிதர்களை கொன்றொழித்த போதிலும் கூட எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்தை அணுகக்கூடிய இந்த நடவடிக்கையில் நாம் ஈடுபட்டிருப்பது இதன் காரணமாகத்தான் சபாநாயகர் அவர்களே, இதன் மூலம் நாம் எதிர்பார்ப்பது இந்த நாட்டு சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளை வழங்குவதைத்தான்.

நாம் எதிர்பார்ப்பது இதை மாத்திரமல்ல, இந்த அரசியல் யாப்பை அங்கீகரித்து அதனை அமுல் செய்ய ஆரம்பிக்கும் நாள் இந்த நாட்டில் வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் ஏனைய சிறுபான்மை மக்கள் நம்பிக்கையோடு, பயங்கரவாதம் இல்லாமல் வாழ முடியும். அந்த நாள், யுத்தம் எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று கூறி பிரபாகரனை விரட்டியடிக்கும் நாள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதுவரை காலமும் தமிழ் மக்கள் இந்த வன்செயல்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் ஒத்துழைப்பு வழங்கியதும் சில சமயங்களில் பலவந்தமாக அவர்களது ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதும் சிறு குழந்தைகளைக் கூட்டிச் சென்று பல்வேறு சேவைகளில் ஈடுபடுத்துவதும் கட்டாயமாக நிதி சேகரிப்பதும் வெளிநாடுகளில் இடம்பெறுகிறது. சிலர் விருப்பத்துடன் இதனைப் புரிகிறார்கள்.

அதுபோலவே இந்த நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மை மக்களின் நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. 52 வருடங்களின் போது பெரும்பான்மை சிங்கள மக்கள் அமைக்கும் அரசாங்கத்தின் மூலம் தமது உரிமைகள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கைகள் இருக்கவில்லை. மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று எமது அரசாங்கம் பல்வேறு அர்ப்பணிப்புடன் இந்த யாப்பை முன்வைத்திருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் அந்த நம்பிக்கையைப் பெருக்குவதற்காகத்தான். ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பேற்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் எதிர்க்கட்சி இது போன்ற பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாமல் நடந்து கொள்கிறது. எனவேதான், இந்த மக்கள் அந்தக் கட்சிக்கு மாத்திரமல்லாமல் ஏனைய எல்லோருக்கும் சாபமிடுகிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் இந்த ஆவணத்தை இந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதற்கு எங்களதும் எங்கள் உறவினர்களதும் எமது அரசியல் ஆதரவாளர்களதும் எங்கள் அனைவரது இரத்தப்பெருக்குக்கு மத்தியில் இன்று இந்தப் பயணத்தில் இங்கு வந்திருக்கின்றோம். எனது தந்தை, அமரர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க, முன்னாள் பிரதமர் 1958 ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்க – செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தார்.

இதை எமது தமிழ் சகோதரர்கள் அறிவார்கள். அதற்கு விரோதமாக ஊர்வலம் சென்று அதனைக் கிழித்தெறிய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இதற்காகத்தான் அவர் கொலை செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இருந்தாலும் வேறு காரணங்கள் இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். வேறு சிலர் அதற்குப் பின்னால் இருந்தார்கள். எனது கணவர் விஜய குமாரதுங்க, இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கொண்டு வந்த இந்திய – இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு ஆதரவாக இருந்ததால், விஜயவும் நானும் எனது கட்சியினரும் தெளிவான ஆதரவைக் கொடுத்ததால், மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர் அவரை படுகொலை செய்ததாக கூறுகின்றார்கள். என் முன்னிலையில், எனது இரு பிள்ளைகளின்

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

முன்னிலையில் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். சபாநாயகர் அவர்களே, எமது கட்சியில் நானும் எமது கட்சியின் தலைவர்களான எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க, சிறிமர்வோ பண்டாரநாயக்க ஆகியோரின் வழியில் எமது கட்சிக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கும் காட்டிய வழிக்கு ஏற்ப நாம் ஆரம்பித்திருக்கும் போராட்டத்தை ஒருபோதும் கைவிடமாட்டோம். சகோதரர்களே, 1999 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆந் திகதி எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்தினர், எனது தந்தை, எனது கணவர், எனது அரசியல் சகாக்கள், எமது அரசியல் தலைவர்கள் பலரின் உயிர்கள் ஜனதா விமுக்தி பெரமுனையின் வன்செயல்களினாலும் அரச பயங்கரவாதத்தினாலும் எல். ரி. ரி. ஈ. யினராலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பறிக்கப்பட்டதைப் போல எனது உயிரையும் பறிப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள். எனது கண்ணைப் பறித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நாம் இந்த நாட்டில் மீண்டும் அதியுயர்ந்த பண்புடைய மக்கள் வாழக்கூடிய நாடாக இதனை உருவாக்குவதற்காகவே நாம் அரசியல் செய்கிறோம். நான் சிங்கள பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவள். நான் நல்ல சிறந்த சிங்களப் பெண். மிகச்சிறந்த பௌத்தர். நான் மலர்ச் செண்டுகளை கையில் ஏந்திக் கொண்டு கண்ட கண்ட அரச மரங்களுக்குக் கீழ் அமர்ந்தது கிடையாது. எனது வாழ்வு முழுவதும் பௌத்த சிந்தனையின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஐந்து வயது முதல் ஆலயம் சென்று ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் இரண்டு மணித்தியாலம் பௌத்த தர்மத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறேன். இந்த பௌத்த தர்மத்துக்கு அமைய இந்த நாட்டில் வாழும் மக்களாகிய நாம், அதனை ஆதர்சமாகக் கொண்டுள்ள எமது நாட்டின் அரசர் காலம் முதல் உலகம் முழுவதுமே ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நாகரீகம் நிலவும் எமது நாட்டில் மீண்டும் இந்தக் கொடிய அழிவில் இருந்து நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால் 1977 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்த நாட்டை கேவலமான யுகத்தில் இருந்து மீட்க வேண்டுமானால், இந்த நிலையை நீடிக்க விடுவதற்கு நாம் ஒருபோதும் தயாராகவில்லை. அவ்வாறாயின் சபாநாயகர் அவர்களே, பல இனங்கள் வாழும் ஒரு நாட்டில்

அந்த இனங்கள் மத்தியில் பிரச்சினைகள் இருக்குமானால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று நாம் அறியாதவர்கள் அல்ல. மோதல் ஏற்படுமானால் அதற்குத் தீர்வு கண்டு, சகல இனங்களதும் சகல மதங்களதும் உரிமைகளை மதித்து அவற்றை பெரும்பான்மையான இனம் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அந்த மக்களின் உரிமைகள், இந்த அரசியல் யாப்பில் முறையான விதத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தைப் போல இந்த உரிமைகளை அரசியல் யாப்பில் சேர்த்துவிட்டு அதனை அமுல் நடத்தினால், இந்த நாட்டில் வாழும் மக்கள் அமைதியான நாட்டிற்குள் மனிதாபிமானம் நிலவுகின்ற ஒரு நாட்டிற்குள் சுபீட்சத்துடன் முன்செல்ல முடியும் என்று உங்களுக்கும் இந்த மதிப்பிற்குரிய சபைக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த யாப்பு சரியாக 1995 ஆம் ஆண்டு இன்று போன்ற ஒரு ஒகத்து மாதம் மூன்றாம் நாளன்று தான் நாட்டிற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1995 ஆம் ஆண்டு ஒகத்து மாதம் மூன்றாம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அன்று இதை நாட்டிற்குச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னர் நான் முதன் முதலாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவருக்கு அழைப்பு விடுத்தேன். அவரை தமது பிரதிநிதிகளுடன் வருமாறு அழைத்தேன். அவர்கள் ஒகத்து இரண்டாம் திகதி வந்தார்கள்.

சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டின் பிரதான எதிர்க்கட்சி என்ற வகையில் நாம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு அழைப்பு விடுத்தோம். எனது அமைச்சரவைக்கு இதைச் சமர்ப்பித்த பின்னர் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. இது எதிர்க்கட்சி என்று கூறுவதற்குக் கூட எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தப்பி ஓடிவிட்டார். சபாநாயகர் அவர்களே, ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குத்தான் நான் முதன் முதலாக அழைப்பு விடுத்தேன். பேச்சுவார்த்தையின் போது ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள் என்று நாம் கேட்டோம். எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு நாம் தயார் என்று கூறினோம். . இது ஒரு நகல் மாத்திரமே என்று சொன்னோம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் எந்தவொரு யோசனையையும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் திருத்தி

பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறினோம். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக எமக்கு ஆதரவளித்தது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அல்ல. நாம் ஏனைய கட்சிகள் அனைத்துடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 1995 ஆம் ஆண்டு ஒகத்து மாதம் அதை மக்களுக்குச் சமர்ப்பித்தோம். இந்த நகல் அடிப்படை நகல். அதற்குப் பின்னர் எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்திடமும் இதைத் தெரிவித்தோம். எல். ரி. ரி. ஈ. இயக்கத்தினர் எங்களுடைய நகல் தயாராக இருக்கிறது, நாங்கள் இதை அனுப்புகிறோம். பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவோமா என்று நாங்கள் கேட்டோம். எல். ரி. ரி. ஈ. யினர் தயாராக இருக்கவில்லை. அதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கவில்லை. நாம் அதனை நாட்டு மக்கள் முன் சமர்ப்பித்தோம். அதன் பின்னர் பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவில் சமர்ப்பித்தோம். சபாநாயகர் அவர்களே, சுமார் மூன்று வருடங்களாக இந்த அரசியல் யாப்பை அமைச்சர்களின் தலைமையில் ஆராய்ந்தோம்.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் உருவான திருத்தங் களோடு 1997 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் அதனைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தோம். அமைச்சர் ஜீ. எல். பீரிஸ் இதனைச் சமர்ப்பித்தார். சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் மீண்டும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை அழைத்தோம். ஆனால் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கவில்லை. மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நாம் அழைத்தோம். அதன் பின்னர் சென்ற வருட தேர்தலுக்குப் பிறகு பாராளுமன்றத்தில் தற்போது அங்கம் வகிக்கும் 13 கட்சிகளுக்கு நான் அழைப்பு விடுத்தேன். மீண்டும் இது பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, திருத்தங்கள் இருக்குமானால் மீண்டும் அதனை ஆராய்ந்து இதனைப் பூர்த்தி செய்வோம் என்று நான் கூறினேன். இந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்று பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியுடன் சம்பந்தப்பட்ட 9 கட்சி களுடன் இரண்டு வாரகாலம் தீர்க்கமாக ஆராய்ந்து சில திருத்தங்களை செய்தோம். அதன் பின்னர் தமிழ் கட்சிகளை அழைத்து அவர்களுடன் இரண்டு வாரகாலம் பேசினோம். அதன் பின்னர்தான் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் நாம் அழைப்பு

விடுத்தோம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இந்த அழைப்பை ஏற்று பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு வந்தமைக்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு வருவதற்கு முன்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் எனக்கு எழுதி பல்வேறு யோசனைகளைத் தெரிவித்தார். எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்துக்கு பல்வேறு விஷயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று அவர் எழுதியிருந்தார்.

இதற்கு அமைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் அரசாங்கக் குழுவுக்கும் இடைமிலான பேச்சுக்களை நான்கு வார காலத்திற்குள் பூர்த்தி செய்வது என்று முடிவு செய்தோம்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் சின்னச் சின்ன விஷயங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை நீடிக்கச் செய்து சம்பந்தமற்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் சமர்ப்பித்து 18 வார காலம் பேச்சுவார்த்தைகளை இழுத்தடித்தனர். அவர்கள் இவ்வாறு செய்வார்கள் என்று நாம் ஆரம்பத்தில் இருந்தே சந்தேகப்பட்டோம். இருந்த போதிலும் ஏனைய 12 கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு ஏற்றுக்கொண்டபடி பாராளுமன்றத்தின் முக்கியமான எதிர்க்கட்சியுடன் எவ்வாறாவது பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை இருந்தது. 18 மாதங்களுக்கு பின்னர் பல அமைச்சர்களுடன் இரண்டு தரப்பினரும் இந்த ஆவணத்தில் உள்ள ஒரே அம்சத்தைத் தவிர ஏனைய அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டோம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் தெரிவித்த திருத்தங்கள் பலவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். அந்தச் சமயத்தில் மாண்புமிகு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சொக்ஸி அவர்கள் பாரிய அளவில் இதில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். அதாவது, எங்கள் தரப்பினரைப் போல. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஏனையோரும் எனக்கு ஆதரவளித்தார்கள். அதற்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். யூன் மாதம் 16 ஆந் திகதி பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவடைந்த போது சகல விஷயங்கள் குறித்தும் இணக்கத்துக்கு வந்திருந்தோம்.

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறை ஒன்றைத் தவிர. இது பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு நாம் இணங்கியிருந்தோம். யூன் மாதம் 30 ஆந் திகதியும் அதற்கு முன்னரும் இரண்டு தடவைகள் பேசவிருந்தோம்.

ஆனால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதற்குப் பதிலளிக்கவில்லை. இறுதியில் யூன் மாதம் 30 ஆந் திகதி இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவிருந்தோம். தமது முடிவை அறிவிக்க இன்னும் ஒரு நாள் தாருங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். யூலை மாதம் 7 ஆந் திகதி அந்தத் தினம் வழங்கப்பட்டது.

அன்று தம்மால் முடிவு செய்ய முடியாமல் இருப்பதாக அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது, முடிவு என்ன என்று கூறுவீர்களா என்று நான் கேட்டேன். இதற்கு விருப்பமா இல்லையா என்பதுதான் முடிவு. அப்போது, நான் இங்கு அமர்ந்திருப்பது உங்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தால் இது பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்துங்கள். நான் எழுந்து செல்கிறேன் என்று யோசனை கூறினேன். இதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு பிரச்சினையே கிடையாது. அப்படியொரு பிரச்சினை இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவரும் பிரதிநிதிகளும் இதைத்தான் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அதைக் கூறுங்கள் என்றேன். அவர்கள் கூறவில்லை. அவ்வாறாயின் உபகுழுவில் பேசுவோம் என்று கூறினோம். உபகுழு கூட்டத்திற்குத் திகதி குறிக்கப்பட்ட போது 14 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அதாவது யூலை மாதம் 19 ஆந் திகதி. அன்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரதிநிதி வந்தார். அவர் இப்போது உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர். இது பற்றி முடிவு செய்யும் உரிமை எனக்குக் கிடையாது என்று அவர் சொன்னார். மீண்டும் ஒரு தடவை பேச்சுவார்த்தை வாய்ப்பை அளியுங்கள் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். எனவே, யூலை மாதம் 21 ஆந் திகதி அனைவருடனும் பேச்சுவார்த்தை அவசியம் என்று சொன்னார். அன்று தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காக நான் நாட்டில் இருந்து செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டது. எனவே

மற்றொரு தினத்தில் இருந்த சகல அம்சங்களையும் இரத்துச் செய்துவிட்டு ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டோம். அன்றைய தினம் வந்த அவர்கள் தாம் தீர்மானிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். செயற்குழுவைக் கூட்டி அதற்குப் பின்னர் கூறுகிறோம் என்றார்கள். இனியும் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று நான் கூறினேன். இந்தப் பிரச்சினை இப்போது ஐந்தாவது தடவையாகப் பேசப்படுகிறது. நீங்கள் உங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுவதில்லை. தயவு செய்து இதற்கு விருப்பமா இல்லையா என்று கூறுங்கள். அப்படி இல்லையென்றால் உங்களிடம் ஏதாவது திருத்தம் இருந்தால் அதைக் கூறுங்கள் என்று நான் சொன்னேன். ஆனால் அவர்களோ செயற்குழுவில் பேசிவிட்டுக் கூறுகிறோம் என்றார்கள். எப்போது கூட்டத்தைக் கூட்டப் போகிறீர்கள் என்று கேட்ட போது 28 ஆம் திகதி பொதுச் சபையைக் கூட்டி, 28 ஆந் திகதி செயற் குழுவில் பேசி, கூடிய விரைவில் கூடுகிறோம் என்றார்கள். 27 ஆந் திகதி இந்தக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டதாக பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. கட்சியின் தலைவர், திரு. ஜயசூரிய அவர்கள் எமது அரசியல் யாப்பு அமைச்சருடன் தொலைபேசியில் 28 அல்லது 29 ஆம் திகதி உரையாடினார் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு எங்களுக்கு விருப்பமில்லை. இருந்தாலும் மீண்டும் ஜனாதிபதி அவர்களுடன் பேச வேண்டியது அவசியம் என்று அவர் கூறியிருந்தார். அந்த வேளையில் இந்த அரசியல் யாப்பு அச்சடிப்பதற்கு கொடுக்கப்பட்டு முடிந்துவிட்டது. வேண்டுமானால் சில பக்கங்களை நீக்கிவிட்டாவது திருத்தங்களைச் செய்வோம். அதாவது இணக்கத்துக்கு வர முடியுமானால் என்று நாம் குறிப்பிட்டோம். 30 ஆம் திகதி செய்தி கிடைத்தது. 31 ஆம் திகதி எனக்குப் பல்வேறு வேலைகள் இருந்தன. முதலாம் திகதி கிடைத்த முதலாவது நேரத்தை நான் அவர்களுக்காக ஒதுக்கினேன். முதலாம் திகதி தலைவருக்கு வர முடியாது என்றார்கள். இரண்டாம் திகதி வர முடியுமா என்று கேட்டோம். இரண்டாம் திகதியும் வர முடியாது என்றார்கள். அவர்கள் திகதி கேட்டார்கள். பின்னர் தலைவருக்கு வர முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். எனவேதான் மீண்டும் நான் தனிப்பட்ட முறையில்

கட்சியின் தலைவரோடு உரையாடினேன். கோஷ்டிவாத அரசியல் கலாசாரத்தை மாற்றி, இதுவரை காலம் நாட்டில் நடைபெற்ற கேவலமான கோஷ்டிவாத அரசியல் முறையை மாற்றி கருத்தொற்றுமையுடன் முன்னோக்கிச் செல்லக்கூடிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்க நாம் உறுதி பூண்டிருந்ததால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் நான்கு வாரத்துக்குள் முடிப்பதாக இருந்த பேச்சுவார்த்தைகளை 18 வாரங்களுக்கு நீடிக்க நேர்ந்தது. நாம் நேரத்தைச் செலவிடத் தயாராக இருந்தோம். இதன் பின்னர் எமக்குக் கிடைத்த பதில் இதுவாக இருந்தால் இது கட்சிதானா ? இவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள்தானா ? இவர்கள் நாட்டை நேசிப்பவர்கள்தானா ? மக்கள் விசயத்தில் இந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகின்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் இவர்களா என்று நான் கேட்கிறேன். எவ்வாறாயினும் நான் இப்போது கூறியது வரலாறு. இந்தச் சட்டமூலம் அதற்கு அமையவே உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் தற்போது இதற்கு குழி தோண்டினாலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினர் தெரிவித்த யோசனைகள் அனேகம் இந்த அரசியல் யாப்பில் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த அரசியல் யாப்பின் மூலம் நாம் ஆற்றுவதற்கு எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பதை நான் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகின்றேன். முதலாவதாக இந்த நாட்டு மக்கள், 1994 ஆம் ஆண்டு, ஆட்சிக்கு எம்மை மக்கள் அமர்த்தினார்கள். இந்த நாட்டில் மீண்டும் சனநாயகத்தையும் மனித சுதந்திரத்தையும் ஏற்படுத்துங்கள் என்றுதான் அவர்கள் இந்த ஆட்சியை ஒப்படைத்தார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். இதற்காக வடக்குக் கிழக்குப் ப்குதிகளைத் தவிர பொதுவாக நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் மனிதத்துவத்தை மேம்படுத்தவும் மனித உரிமைகள், சனநாயகம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்தவும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். சனநாயகத்தின் ஒரு அங்கம் என்ற வகையில் விரோதிகளுடனும் கூட இணைந்து செல்லும் அரசியல் கலாசாரத்திற்காக அவர்களுடன் இணைந்து அந்தக் கருத்து வேற்றுமைகளை நீக்கி ஒரு உன்னதமான ஆட்சி முறையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அந்த ஆட்சி முறை இந்த அரசியல் யாப்பின் மூலம் மேலும் பலப்படுத்தப்படும். சபாநாயகர்

அவர்களே, பல நாடுகளில் இப்போது பல்வேறு கட்சிகளும் கலந்து கொள்ளும் நிர்வாகக் குழு முறையை மேற்கொள்வது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கின்றது. இந்த நிறைவேற்றுக் குழு முறையை இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இது மத்திய அரசாங்கம், மாகாண அரசாங்கம் என்று எல்லா ஆட்சி மன்றங்களையும் தழுவியதாக இருக்கும். அதுபோலவே, 1994 ஆம் ஆண்டு முதல் பலப்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கும் ஜனநாயக உரிமைகள், மனித உரிமைகள் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுவதற்காக இந்தப் புதிய அரசியல் யாப்பின் பல்வேறு அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுபோலவே, முதல் தடவையாக அரசியல் யாப்பு மூலம் நாட்டில் வாழும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகளும் இந்த அரசியல் யாப்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த நாட்டின் இளம் தலைமுறையினரை மதுபோதை, போதைப்பொருள் போன்றவற்றில் இருந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக நாம் ஆரம்பித்திருக்கும் திட்டத்தைப் போலவே குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் திட்டமும் இதன்மூலம் மேம்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலவே, முதல் தடவையாக இந்த அரசியல் யாப்பில் நாட்டின் சுற்றாடல் மற்றும் சுற்றாடல் அழிவு, சுற்றாடல் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றினைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் இந்த அரசியல் யாப்பில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதாவது இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம், மனித சுதந்திரம், மனிதத் தன்மை ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக நாம் மேற்கொண்டுள்ள யோசனைகள் இவை. ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னர் எம்மோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அரசியல் யாப்பில் முதலாவது அம்சமாக விளங்கிய பௌத்த சமயத்தைப் பாதுகாப்பது சம்பந்தமான ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இப்போது அது நீக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இது முழுப் பொய் சபாநாயகர் அவர்களே. இது போன்ற ஒன்றை நாம் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. நினைக்கவும் இல்லை. இது தவிர இந்த நாட்டில் வாழும் சிங்கள மக்களைப் போலவே, பௌத்த மக்களைப் போலவே நாட்டில்

வாழும் ஏனைய மக்களதும் அடிப்படை மனித உரிமைகள், சுதந்திரம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசியல் யாப்பில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டின் எமது யுகத்தில் உருவாகியிருக்கும் மிக முக்கியமான பிரச்சினைக்கு, மிகவும் ஆபத்தான பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்ற வகையில் இந்த நாட்டில் பல பத்து ஆண்டுகளாக உக்கிரமடைந்திருக்கும் இனப் பிரச்சினைக்குக் குறிப்பாக, தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு, சிறுபான்மையினரின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுகின்ற சிறுபான்மை மக்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கின்ற யோசனைகளும் இதில் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை மக்களுக்கு, சிறுபான்மைக் குழுவினருக்கு, சிறுபான்மையான சமயங்களுக்கு, உரிய உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். இவர்களது முக்கியமான பிரச்சினை தமது பிள்ளைகளுக்கு வசதியுள்ள பாடசாலைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதும் சில பகுதிகளில் தொழில் வாய்ப்புப் பெற முடியாமல் இருப்பதும் வறிய நாடுகளுக்கு உரிய குணாம்சங்களாகும். இவற்றுக்கு நாம் தீர்வு கண்டாக வேண்டும். அதாவது மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கும் போது இதையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இவர்களை அடித்து, கொன்று, எரித்து இவர்களின் சொத்துக்களில் ஊடுருவிப் புகுந்து பறிக்கப்படமாட்டாது என்பதை நாம் மிகவும் திட்டவட்டமாகவும் உறுதியாகவும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இந்த அரசியல் யாப்பின் மூலம் இதனை நாம் பெற்றுக் கொடுக்கிறோம். அதுபோலவே, இந்த நாட்டில் அந்நியோன்யமாக வாழும் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள் மத்தியில், ஒன்றாக ஆட்சி செய்த மக்கள் மத்தியில் கடந்த காலப் பகுதியில், குறிப்பாக 1983 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் அந்த நம்பிக்கை முற்றாகச் சிதைந்து போய்விட்டது. சபாநாயகர் அவர்களே, இதை நாம் முன்னரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். 1960 ஆம் ஆண்டுகளின் போதும் 30 ஆம், 40 ஆம் ஆண்டுகளின் போதும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாகத்திலும் இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்துக்கு முன்னரும் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு

முன்னரும் நமது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் தலைவர்களும், மலே, பேர்கர் தலைவர்களும் மிகவும் அந்நியோன்யமான சூழ்நிலையில் ஒரே சகோதரர்களைப் போல நாட்டின் சுதந்திரத்துக்காகப் போராடினார்கள். அந்தக் காலப் பகுதியில் எமது பௌத்த தலைவர் என்ற வகையில் நான் கருதும், எப். ஆர். சேனாநாயக்க, டி. எஸ். சேனாநாயக்க, சேர் டி. பி. ஜயதிலக, எனது தந்தை எஸ். டபிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து தமது சொந்த விருப்பத்தின்பேரில் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம் ஆகியோரைத் தமது அமைப்புக்களின் தலைவர்களாக நியமித்திருந்தார்கள்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாறு இருந்த நாட்டில் இன்று தமிழர் என்ற சொல்லைச் சொல்லும்போதே நெருப்பைப் பற்றவைக்கும் சிங்களப் பிரிவினரும் இருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் சபாநாயகர் அவர்களே, இவர்கள் மிகச் சிறிய பிரிவினர். எனவே, நான் ஒரு சிங்களவர் என்று கூறுவதில் பெருமையடைகிறேன். பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்கள், சிங்கள பௌத்த மக்கள், சிங்கள கிறிஸ்தவ மக்கள் இந்த இனவாதத்துக்குள் சிக்கிக் கொள்ளாதவர்கள் என்பதை நான் பெருமையுடன் கூற விரும்புகிறேன். அதுபோலவே, பெரும்பாலான தமிழ் மக்களும் பெரும்பாலான முஸ்லிம் மக்களும் சிங்கள இனத்துக்கு எதிரான இனவாத குழுவில் சேராதவர்கள் என்பதையும் நான் நினைவு படுத்த வேண்டும். இருந்த போதிலும், தற்காலிகமாக, குறிப்பாக தமிழ் மக்களை அந்தப் பக்கத்திற்கு இனவாத எல். ரி. ரி. ஈ. பக்கத்திற்குத் தள்ளி விட்டவர்கள் யார்? சபாநாயகர் அவர்களே, சிங்கள பௌத்தர்கள் என்று கூறிக்கொள்கின்ற சிலர், பௌத்த சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராகச் செயல்படுகின்ற சிலர் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்துகின்றேன். முன்னைய ஆட்சி உட்பட முன்னைய அரசாங்கத் தலைவர்களும் இவர்களில் இருந்தார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்துகின்றேன். இந்த நிலைமையை நாம் மாற்றியாக வேண்டும். இந்த நிலைமை இப்போது நீடித்துக்கொண்டு செல்கிறது. பிரச்சினை தலைக்கு மேல்

போய்விட்டது. இந்த நாட்டின் சிறுபான்மை மக்களது உரிமைகளை மிகவும் சுலபமாக வழங்கக் கூடிய காலம் இப்போது மலையேறி விட்டது. சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே இருந்த நம்பிக்கை குலைந்து விட்டது. இந்த நம்பிக்கை குலைந்ததன் காரணமாகவே அவர்களில் சிலர் தனி நாடு வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். 83 ஆம் ஆண்டு எரித்து, கொன்று, செயல்பட்டதன் பின்னர் அவர்களுக்கு நாம் எப்படி நம்பிக்கையைக் கொடுக்க முடியும்? சிங்கள பௌத்தர்கள் ஆளும் அரசாங்கத்தில் இந்த நம்பிக்கையை எப்படிக் கொடுக்க முடியும். அந்த நம்பிக்கையைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரேயொரு முறை இதுதான். நாட்டைப் பிரிக்காமல் அதை வழங்க வேண்டும். இந்த நாட்டை, இந்தச் சிறிய இலங்கை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு நாம் ஆதரவாக இல்லை. எமது ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கும் வரையில் அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இடமளிக்கப்போவதில்லை என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன்.

நாடு இரண்டாகப் பிளவு படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இந்த நாடு ஒன்றுபட்ட, பலம் வாய்ந்த, ஐக்கியப்பட்ட நாடாக இருக்க வேண்டுமானால், முன்னேறிச் செல்ல வேண்டுமானால், நம்பிக்கை இழந்திருக்கும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுக்கு, சிறுபான்மை மக்களுக்குக் கணிசமான அளவு அவர்களுடன் நாம் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டாக வேண்டும். அத்தகைய ஒரு அதிகாரப் பரவலாக்கத் திட்டத்தைத்தான் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது அன்புக்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே நான் இபோது உங்கள் முன் வைத்திருக்கின்றேன்.

இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நான் சனாதிபதியாவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே தனிமையில் சிந்தித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். வெளிநாடுகளில் இருந்த காலத்தில் எனது அரசியல் நண்பர்களுடன் ஆராய்ந்திருக்கின்றேன். இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் இது பற்றி பல மணித்தியாலங்கள் நான் அரசியல் சொற்பொழிவாற்றியிருக்கின்றேன். இந்த அரசியல் யாப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு அம்சமும் வரிக்கு வரி இந்த

வருடத்தின் சனவரி மாதம் 20 ஆம் திகதி முதல் இந்த 7 மாத காலத்தின் போது சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட்டு வகுக்கப்பட்டதாகும். இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகள் மூலம் இந்த நாட்டு சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அநீதிகளை நீக்கி நாட்டின் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து இந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வைக் காண முடியும் என்று நான் நம்புகின்றேன். இந்தத் தீர்வை வழங்குவதன் மூலம் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் இருந்து தப்பியோடி வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கையை நாம் ஏற்படுத்த முடியும்.

இப்போதுகூட நாம் அவர்களுடன் பேசுவதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அன்றைய தினத்தில் பிரபாகரனின் பயங்கரவாதம் அந்தத் தமிழ் மக்களுக்கு இனியும் தேவைப்பட்டதாக இருக்காது. இந்த அரசியல் யாப்பை இந்தச் சபையில் அங்கீகரித்த பின்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடம் நாம் தெரிவித்ததைப் போல எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்துக்கு இதனை நாம் அனுப்பி வைப்போம். அவர்களின் கருத்தைக் கேட்பதற்காக. அவர்கள் இது பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தயாராக இருந்தால், கொலை புரிவதை நிறுத்திவிட்டு, பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தால் நான் எப்போதும் கூறியதைப் போல இப்போதும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கின்றோம். ஒரேயொரு நிபந்தனைதான் வேண்டும். அதாவது, கொலைகளை நிறுத்திவிட்டு, யுத்தம் என்பதை நிறுத்திவிட்டு, பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்பதுதான். சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அரசியல் யாப்பு நாட்டின் ஐக்கியத்தை இல்லாமல் ஆக்குகின்றது என்று சிலர் பொய்ப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் ஐக்கியம், இந்த நாட்டின் ஒற்றுமை, பாதிக்கப்படும் வகையில் எதுவும் கிடையாது. ஆனால் இந்த அரசியல் யாப்பு நாட்டின் ஒற்றுமை, ஐக்கியம் ஆகியவற்றை மேலும் பலப்படுத்துகின்றது.

இங்கு நாம் கூற வேண்டியது ஒரேயொரு விஷயம்தான். மத்திய அரசாங்கம் என்ற வகையில், அரசின் கீழ் இருக்கும்

முக்கியமான பணிகள் யாவும் மேற்கொள்ளப்படும் அதே சமயம் நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமான சகல சட்டங்களும் இந்தப் பாராளுமன்றத்தில்தான் நிறைவேற்றப்படும். ஏனையவை மாகாணங்களிடம் இருக்கும். தற்போது இருக்கும் மாகாண சபைகளுக்கு அந்த அளவுக்குச் சட்டங்களை இயற்றவும் நிருவாகம் செய்யவும் அந்தப் பகுதிகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக் கவுமான உரிமையை வழங்குகிறோம்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இது புதியதல்ல, பழங்காலத்து இலங்கையின் மிகவும் அதி உன்னதமான நிருவாகிகள், அரசர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்த நாடு எவ்வாறு ஆட்சி செய்யப்பட்டது? உங்களது சொந்தக் கிராமப் பகுதியான வட மத்திய மாகாணத்தில் நடைபெற்ற அந்த அதியுன்னதமான வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ராஜதானியில் நிலவிய முறை எது? சகல அதிகாரங்களையும் அரசர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வைத்திருக்கவில்லை. அந்த அரசர் ஐக்கிய இலங்கையின் தலைவராக விளங்கினார். இருந்த போதிலும் அரசர்களின் அதிகாரம் சுயாதீனமான முறையில் இருந்து வந்துள்ளது. கிராமியத் தலைவர்களின் நிர்வாகத்தில் கிராமங்கள் இருந்தன. அந்தக் காலத்தில் இருந்த முறை அதுதான்.

சுயாதீனமான முறையில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், விவசாய நடவடிக்கைகள் போன்றவை இருந்தன. சிறிய கைத்தொழில்களைச் சுதந்திரமாக மேற்கொண்டு வாழ்ந்த பெரும்பாலான கிராமங்கள் கிராமியத் தலைவர்களின் நிர்வாகத்தில் இருந்தன. அரசர் பொதுவான சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கினார். அந்தந்தக் கிராமங்களுக்கு உள்ள சட்ட திட்டங்கள் கௌரவிக்கப்பட்டன. அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான விதிமுறைகள், நீர்க் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமான சட்ட திட்டங்கள், கிராமத்தின் காணி நிருவாகம் சம்பந்தமான சட்ட திட்டங்கள், நெல் பயிர்ச்செய்கை சம்பந்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் ஆகியன இருந்தன. அந்தக் காலத்தில் இவர்கள் கிராமினி என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். மேலும் பல பேர்கள்

நடைமுறையில் இருந்தன. எனவேதான் இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறை நமக்குப் புதியவையல்ல. சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தக் காலத்திலும் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப் பட்டிருந்தன. அந்தக் காலத்தில் வெற்றிகரமாகவும் பலம் வாய்ந்த முறையில் நாட்டின் நிருவாகம் நடந்தது. பல்வேறு ஆக்கிரமிப்புக்கள் காரணமாக இந்த நாட்டில் யுத்தங்கள் நடந்தன. குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து வெளிநாட்டவர்கள் இங்கு வந்து யுத்தங்களை நடத்தினார்கள். இது தவிர, எமது அரசர்களுக்கு வேறு எதுவும் எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கவில்லை. சமூக விஞ்ஞானிகள் அந்தக் காலத்தில் ஒரு பலம் வாய்ந்த சமூகப் பொருளாதார முறை இருந்தது என்று கூறுகிறார்கள். அரசர் எந்த விதமான பக்கமும் சாராமல் நாட்டின் தலைவராக விளங்கியதுடன், அவர் தனது அதிகாரங்களைக் கிராமங்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்திருந்தார் என்பது தான் இந்த முறையின் அடிப்படை அம்சமாகும்.

அதே முறையை இன்று நாம் உருவாக்குகிறோம். இன்று புதிய உலகத்துக்கு ஏற்ற வகையில் அன்று இருந்ததை விட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்று எல்லா நாடுகளுக்கும் எமது நாட்டைப் போலவே மக்களின் நடவடிக்கைகள் பெருமளவுக்கு அதிகரித்திருக்கின்றன. மக்கள் தொகை 100 சதவீதமாக அதிகரித்திருப்பதும் இந்த அம்சங்களில் ஒன்று. இவ்வாறு அதிகரித்துள்ள நடவடிக்கைகள் அரசின் நடவடிக்கைகள், மக்களின் வாழ்க்கை ஆகியவற்றுக்காக அதிகரித்துள்ள நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அதற்கு மேல்திகமான, கிரமமான, அதைவிடக் கூடுதல் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, அதைவிட விரிவான வேலைத்திட்டம் அவசியமாகும். இருந்த போதிலும் அன்றைய பண்டைய இலங்கையில் நிலவிய பௌத்த அரசுகளினால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அதிகாரப் பரவலாக்க முறையைத்தான் சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் புதுமைப்படுத்தி இந்தச் சபையில் இன்று சமர்ப்பிக்கின்றோம். இந்த மாகாண சபை முறையை நாம் கொண்டுவரவில்லை. இந்த நாட்டில் முதல் தடவையாக மாகாண சபை முறையை ஆரம்பித்தது

முன்னைய அரசாங்கம்தான். இந்தியா வற்புறுத்திய சமயம் இந்திய – இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு அமைய அரசியல் யாப்பு 13 ஆவது தடவையாகத் திருத்தப்பட்டது. 13 ஆவது திருத்தம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த முறை அதற்கு மேலான நடைமுறைக்கு வரும் வகையில் இந்த நாட்டில் வாழும் சகல மக்கள் பிரிவினரதும் உரிமைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் இந்த அரசியல் யாப்பைச் சமர்ப்பித்திருக்கின்றோம். இந்த வேளையில் இது பற்றி நான் விரிவாகப் பேசப் போவதில்லை. இந்த சட்டமூலத்தின் இரண்டாவது வாசிப்பு 7 ஆம் திகதியும் 8 ஆம் திகதியும் நடைபெறவிருப்பதால் அன்றைய தினம் எமது அரசியல் யாப்பு விவகார அமைச்சர், ஏனைய அமைச்சர்கள் ஆகியோர் இதில் காணப்படும் ஒவ்வொரு விஷயம் சம்பந்தமாகவும் விளக்கமாக ஆராய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். சபாநாயகர் அவர்களே, எமது நாட்டைப் போன்று பல்வேறு மக்கள் பிரிவினரும் பல்வேறு கலாசாரங்களும் பல்வேறு சமயங்களும் பல்வேறு மொழிகளும் பல்வேறு இனங்களும் வாழ்கின்ற நாடுகளில் குறிப்பாக 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இவை மத்தியில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றியிருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இத்தகைய நாடுகள் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாகத் தீர்த்திருக்கின்றன. ஆனால் மத்திய அரசாங்கமும் பேரினங்களும் அதிகாரங்களைத் தமது கரங்களில் குவித்துக்கொண்டதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கமும் பேரினமும் தம்மிடம் வைத்திருந்த அதிகாரங்களை மற்றவர்களின் நியாயமான உரிமைகளை இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் மூலம் வழங்கி பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டிருக்கிறார்கள் சபாநாயகர் அவர்களே. அமெரிக்கா, கனடா, இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், சுவிற்சர்லாந்து, அவுஸ்திரேலியா போன்ற பல நாடுகள் இவ்வாறு ஆசியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இருக்கின்றன. ஐரோப்பாவில் ஜேர்மனி இருக்கிறது. பழைய ஐரோப்பாவில் இருந்தவர்கள் சமஷ்டி முறைமின் கீழ் சமஷ்டி அரசியல் யாப்பின் கீழ் தமது நாடுகள் இரண்டாகப் பிரியாமல்

துண்டு துண்டாகப் போகாமல் ஒன்றுபடுத்தி மீண்டும் பிரச்சினைகள் தோன்றாதவாறு உறுதியுடன் முன் சென்றிருக்கின்றனர்.

மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்த அதிகாரங்கள் கணிசமான அளவுக்குப் பரவலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவேதான், சபாநாயகர் அவர்களே, எமது அரசு தெளிவாக நம்புகிறது. நேர்மையாக நம்புகிறது. இந்த நாட்டை நேசிக்கும் ஒருவர் என்ற வகையில் இந்த நாட்டிற்காக உயிரைத் துச்சமென மதித்துப் போராடுகின்ற ஒருவர் என்ற வகையில், இந்த அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை அரசியல் யாப்பின் மூலம் நாம் உறுதிப்படுத்தியிருக்கின்றோம். மிகச் சமீபத்தில், எல்.ரி.ரி.ஈ. இயக்கத்தினர் எமது அரசியலில் மிகச் சிறந்த ஒரு நண்பரை ரத்மலானை நெடுஞ்சாலையில் கொன்றார்கள். அவர்கள் இன்னமும் கொலைகளைச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட நாம் ஏற்றுக்கொண்ட கடமைகளை இந்த அளவுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் மேற்கொள்கிறோம்.

பிரபாகரனுக்கு ஆதரவை வழங்கும் இலட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு, தமிழ் மக்களுக்கு, அவர்களைக் கொல்லமாட்டோம், எரிக்க மாட்டோம் என்று கூறுகின்ற பாதுகாப்பான அரசியல் யாப்பை நாம் வழங்காவிட்டால் இந்த நாட்டில் வாழும் சிங்கள பௌத்த மக்களின் உரிமைகள் நீண்ட காலத்துக்கு மிஞ்சப் போவதில்லை. கொழும்பு வீதிகளில் பிரபாகரன் கொல்வது எமது மக்களைத்தான். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களுக்குள் ஊடுருவி கத்தியால் வெட்டிக் கொல்வதும் எமது மக்களைத்தான். அவர்கள் கொல்வது சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின், பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணியின் மக்களை மாத்திரமல்ல என்பதைத் தயவு செய்து மறந்துவிட வேண்டாம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த மக்களும் இவ்வாறுதான் கொல்லப்படுகிறார்கள். எம்முடைய மக்கள் மாத்திரமல்ல, ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் மக்களும் தான் கொல்லப்படுகிறார்கள். எனவே, அதிகாரத்தை பரவலாக்குவது அவசியம் என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் கூற விரும்புகின்றேன். ஒரு சில பிரிவினர், எமது பௌத்த பிக்குமார்கள்

இருக்கிறார்கள். அதே சமயம், சில தவறான எண்ணத்துடன் இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். மிகச் சிறிய பிரிவினர் தமிழ் மக்களை, முஸ்லிம் மக்களைக் கொன்றுவிட்டு சிங்கள பௌத்த மக்கள் மாத்திரமே இந்த நாட்டில் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற சிங்களவர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், நடைமுறை அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நாம் இவ்வாறு செய்ய முடியாது என்பதை நன்றாக அறிவோம். இன்றைய உலகம், உலகமயமாக்கல் உலகம். இங்கு ஏதாவது நடந்தால் அங்கு இந்தியா இருக்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை இருக்கிறது. எம்மால் தனித்து வாழ முடியாது. சிறுபான்மை மக்களை வெட்டிக் கொன்று கடலில் போட்டு சிங்கள பௌத்த மக்கள் மாத்திரம் இந்த நாட்டில் ஒரு போதும் வாழ முடியாது. சபாநாயகர் அவர்களே, ஆனால் இத்தகைய அறிவற்றவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. இன்று வட பகுதியில் தோன்றியுள்ள பயங்கரவாதத்துக்கு அடிப்படைக் காரணமான அந்த மக்களின் உரிமைகளை நாங்கள் வழங்குவோம். அதன் மூலம், வட பகுதி யுத்தத்தை வெற்றி கொள்வோம் என்று நான் இப்போது இந்தச் சபையில் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இந்த அரசியல் யாப்பில் இருக்கும் முக்கியமான விஷயங்கள் அனைத்தையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் உட்பட அனைவருக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் நாம் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் வழங்கினோம். இப்போது உள்ள பிரச்சினை, இது முன்வைக்கப்பட்டு அதை உறுதிப்படுத்த ஐந்து ஆண்டுகள் சென்றுவிட்டன என்பதுதான்.

சனநாயகத்தை மதிக்கின்ற அரசு என்ற வகையில், 1977 ஆம் ஆண்டு உருவான இந்த அரசியல் கலாசாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. எனவேதான், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உட்பட எல்லோரையும் எங்களுடன் பேச வாருங்கள் என்று நான் அழைப்பு விடுக்கின்றேன். அவர்களுடன் பேசுங்கள் என்று நாட்டு மக்கள் கூறவில்லை. இந்த அரசியல் யாப்பைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று மாத்திரம்தான் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்று நாட்டின் தலைவி என்ற வகையில் இந்த

அரசியல் யாப்பை நான் முன்வைக்கும் போது சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் சபை முதல்வர் திரு. விக்கிரமநாயக்க அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். 1994 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குத் தயாரான போது இந்த அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதற்கு கடுமையாக உழைத்து அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய அமைச்சர், பேராசிரியர் ஜீ. எல். பீரிசுக்கும் இந்தப் பணியில் ஈடுபட்ட அமைச்சர்களுக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் எனது நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி !

SPEECH DELIVERED IN PARLIAMENT
BY
HER EXCELLENCY THE PRESIDENT
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGA
AFTER HAVING TABLED THE BILL
ON
THE NEW CONSTITUTION OF THE REPUBLIC OF SRI LANKA
ON 3RD AUGUST 2000

Mr. Speaker today is indeed a historic day. It is also a special day in the history of a great people, with a history of over thousands of years. Mr. Speaker this Constitution is designed to end the ethnic war which totally destroyed the lives of the people of this county. A war which has been the curse impeding the forward march of this country. Mr. Speaker I ask whether the UNP which deepened the ethnic crisis and caused this war has no responsibility to co-operate with us to solve this question, at least now, on behalf of this country. Can they not act in such a manner when our Government has taken on the responsibility at the risk of our lives to establish permanent peace, putting an end to this war which was started under the patronage of the UNP Government by killing, burning and looting the Tamil people and their property on five occasions between 1977 and 1983.

If the UNP members howl here today like a pack of jackals, it is a big question to me Mr. Speaker as to how they can form a responsible Government in this country. I say that this is a historic moment not only because our Government has presented a new Constitution for our country, but also because we hope to take the first and permanent step to end this war in the North and East that was started during the UNP rule, that destroyed thousands of lives for 18 years from the Black July of 1983, and which has been a curse to the forward march of this country.

Mr. Speaker, friends, the people of this country gave a mandate to our Government six years ago on a number of clear issues. We put forward our very clear vision to the people of this country during nine rounds of elections from the Provincial Council elections of 1993 onwards. A main facet of this vision was to put an end to the terror, destruction of life, destruction of democracy and violation of human rights and to consolidate democracy, humane values and human rights. Our Government took a number of steps to end the terror that prevailed in the South at that time, no sooner we were elected in 1994 itself and we introduced new legislation to achieve that task. We took action to punish the offenders and we are taking such action even now according to law. Because of this, democracy and human rights have been restored and consolidated in all areas of the country except the North and East. We have held free and fair elections in this country for the first time today after 17 years and will continue to do so. At that time the youth of this country were burnt in their thousands on tyre pyres. Today we have consolidated democracy, human rights and humaneness in all areas except the North and East. Although we have been able to put an end to the terror unleashed by the State and different terrorist groups, in the South, we have not been able to put an end to the clashes between the Government Forces and the LTTE terrorists in the North and East.

We have been witnessing this confrontation with an LTTE terrorist group of about 5000 for a number of years even before we came to power. The LTTE are carrying on their terrorist campaign causing destruction not only in the North and East but also in the entire country for nearly 18 years saying that they are doing so to liberate the Tamil people who have been living with us for thousands of years in this country. The lives of young people and civilians have been lost in their thousands in this country owing to LTTE terrorism.

While the lives of thousands of young soldiers have been destroyed on the one side, the Sinhala, Tamil and Muslim villagers are being cut and chopped to death on the other. The lives of civilians are being destroyed by exploding bombs in Colombo and the other main cities. Friends, this war was started during the UNP regime. It was the UNP who carried on this war for 11 years. It was at a time when the whole of the North of this country had been given over to Prabhakaran by the UNP Government that we took control of this country. We liberated 85 per cent of the North. This was something the UNP could never do.

It is not only the lives of soldiers, policemen, the Sinhala people that have been destroyed by Prabhakaran's LTTE but also the lives of Tamil people and dozens of their leaders. Hundreds of lives. The lives of very valuable Tamil leaders have been destroyed. Even today , the LTTE are keeping Tamil civilians as hostages in areas of the North and East under their control, destroying their lives.

Friends, however much you shout, it is my people and your people who are destroyed by this war. I appeal to you with a sense of responsibility to give your co-operation to this Constitution that is presented today to save the lives of my people and your people alike. Mr. Speaker, I remind this House once again that our government is fighting against LTTE terrorism with determination and strength. We don't give weapons to the LTTE. We don't give money to the LTTE. We don't bring the LTTE here on the sly, keep them in hotels and hold discussions with them. We have also never entered into clandestine pacts with the LTTE at election times and tried to kill our political opponents.

Within 10 days of our coming to power I openly extended an invitation in writing to the LTTE leader to end this destruction and

to have talks and to do something like this. We had talks for 8 months and we stopped the war for eight months. But the LTTE have shown during the past six years that they are not prepared for peace. Even after the war started again, from time to time, we invited them for peace talks, to discuss the new constitutional proposals to provide solutions to the problems of the Tamil people and other minorities. I never talked to the LTTE personally, but through a third party. I have also revealed to the country who these third parties were. Throughout these six years the LTTE has said that they are not prepared to discuss with us. When there is every opportunity to obtain the rights of the Tamil people through peaceful means, the LTTE continues to kill the very Tamil people and the valuable leaders of Tamil society for whom it claims to seek liberation.

If the LTTE is not prepared for talks we should present these political proposals in order to take this country forward ensuring the protection of the rights of the Sinhala people of this country and to safeguard the rights of the Tamil and Muslim minorities. The LTTE are having an Army of only 5000 strong while there are 12 lakhs of Tamils in the North. These 12 lakhs of Tamils are not asking for war. They are only asking for their just rights. Their just rights were denied to them for 52 years and the Government of 1977 using the five sixth majority it had did not take steps to grant them their rights. The Tamil people who asked for their rights were assaulted, killed and burnt on four occasions up to 1983. In 1983 petrol was poured on them and they were burnt alive, their properties were looted, destroyed and burnt. Over 7 lakhs of Tamils have left this country owing to the North East war that resulted. The Tamils are asking for their just rights. We should create confidence in them by clearly granting their rights legally because of the questions that arose earlier. Today we are in power, tomorrow some other party may be in power. Whatever party is in power the

rights of the minorities including Tamils and Muslims should be ensured legally. The supreme law that would fulfil this is the Constitution.

That is why we are presenting this new Constitution. Once these rights are ensured we will be able to stop the Tamil people believing that the LTTE are their sole liberators. What most Tamils who have fled to other countries seek is the political and legal guarantee of their safety and their rights. Once they are assured of this fact, they will stop supporting the LTTE. There are several lakhs of Tamils living abroad. It is they who fund the LTTE terrorist and military activities. These funds are obtained through various means, including illegal activities. Many Tamils abroad have met us and explained their plight, their fears and their needs.

It is because of the vast funds the LTTE is getting from the Tamils who fled this country that they have been able to wage this destructive war against the Government and the Sri Lankan people.

Once this Constitution is passed the Sinhala, Tamil and Muslim communities and other minorities will live in mutual trust without terrorism, saying that they do not want war. It is when that happens that Prabhakaran will be chased away. Mr Speaker, that's why we as a Government present this Constitution to the people of this country without any external pressure or influence, at a time when our people and leaders are being killed, and we ourselves have become the target of LTTE bombs.

Up to this time the Tamil people although opposed to terrorism supported Prabhakaran. Sometimes that support was due to coercion. Small children were dragged into the war by force. Money was extracted in foreign countries, but some gave willingly. This happened because minorities had no trust. They had no trust that

their rights will be granted by any Sinhala majority Government during the last 52 years. Today my Government has come forward making a lot of sacrifices to ensure that trust but when the Opposition that is waiting to take on the next Government insults this exercise in this manner the people will curse not only them but all their followers. We have arrived at this juncture amidst the rivers of blood of our people, our relatives, our political allies and all of us, to bring this document up to this state. My beloved father Prime Minister S. W. R. D. Bandaranaike proposed the Bandaranaike Chelvanayakan pact and signed it to fulfil this need. Our Tamil brothers know this. It had to be torn because of demonstrations against it. Thereafter he was assassinated. It is said that it was done for that reason. But we know that there were other reasons also. There were other people behind it. It was said that my husband Vijaya Kumaratunga was killed by the JVP because Vijaya, myself and our party supported the Indo - Lanka Accord that was brought by the UNP to solve this problem. He was assassinated in front of me and my two children. Mr. Speaker thereafter I was an ordinary person. If I were one who considered private gain or the number of votes that my party would get I would have given up this struggle long ago.

We shall never give up the struggle started by us according to the philosophy bequeathed to our party and to me personally by the leaders of our Party, Prime Ministers SWRD Bandaranaike and Sirimavo Bandaranaike. On 18th December 1999 the LTTE attempted to snatch my life just as the lives of my father, my husband, our political friends and other leaders were snatched by political conspiracies, the JVP terror, State terrorism and the LTTE on various occasions. They have robbed me of an eye, but we do politics in order to make this country a fit and proper place for good people to live in. I am a Sinhala Buddhist, a robust dark Sinhalese as the saying goes, and a very good Buddhist.

However, I will never carry a tray of flowers and sit under every "Bo" tree I see. I have lived my life according to the principles of Buddhist philosophy. From the age of five I have learnt Buddhism by going to the temple every Saturday for two hours. We are not prepared to bequeath to our children the sorrowful fate that was inherited by our generation during the beastly era after 1977.

In order to rescue this country that has been heir to one of the greatest civilization of the entire world, based on Buddhist philosophy from the days of our ancient kings, we have come forward at the risk of our lives. We have not seen anywhere in the world the majority community not acknowledging the rights of the minorities. We should acknowledge minority rights and ensure them legally in this Constitution, as an honest government and not give rights by the Constitution as during the past and nullify them in action.

I should like to state very clearly that if this is done properly we could march forward to prosperity in a country where humaneness will reign supreme. The proposals on which this Constitution is based were presented to this country on a day like this on 3rd August 1995, five years ago. It was to the leader of the UNP as the main opposition party that I first extended an invitation to meet me beforeI did so. They met me on August 2nd. We discussed it before presenting it to the country. Now they are howling like jackals. I am ashamed at this behaviour. I wonder whether they are an Opposition.

The UNP leader ran away asking the others to howl like jackals. We invited the UNP after presenting it to the Cabinet. We discussed and asked for their support. We said we are prepared to discuss anything and that it was only a draft. We were prepared to discuss any amendments. But we did not get any support from the UNP for

the last five years. Then we discussed with all other parties and presented it to the country on 3rd August 1995. That was the initial draft.

I then asked the LTTE whether to send the draft to them and discuss it. But they were not prepared to do so. It was thereafter that we presented it to the Parliamentary Select Committee. Discussions were held there under the Chairmanship of Professor G. L. Peiris. We presented the document incorporating certain amendments to Parliament in October 1997. Then once again I invited the UNP but their support was not forthcoming to ensure the two thirds majority. Thereafter, I invited 13 Parties now in Parliament after the 1999 Presidential election to discuss it again and incorporate any necessary amendments.

The nine constituent parties of the People's Alliance discussed it for two weeks in depth and brought certain amendments and invited the Tamil parties next. It was discussed with them also for two weeks and we then invited the UNP. We must record our appreciation that the UNP acceded that request and came for talks.

Before the discussion the UNP leader wrote to me and proposed various things. He wrote to me asking me to give various things to the LTTE. We have his signed letter. He suggested a time frame for the dicussions. We welcomed that and both the UNP and the Government Group decided to wind up in four weeks. However, the UNP dragged this discussion on for 18 weeks taking on even minor and irrelevant matters for discussion. We suspected this from the very beginning We were working on the premise that we should discuss this document which had been approved by 12 of the 14 Parties in Parliament, whatever the impediments. After 18 weeks of discussion I and a number of my Ministers agreed to all the clauses of the new Constitution except one. We accepted several amendments proposed by the UNP. Here, Member of

Parliament, Choksy participated very fruitfully as those on our side. Others of the UNP team cooperated with us. I am very thankful to them for that. At the end of 16 months of discussion and deliberation on June 30th, we had reached agreement on all the clauses except that on the Executive Presidency. We had included the subject of the Executive Presidency three times in the agenda, on June 30th and twice earlier. Everytime the UNP did not give us their decision. Finally this had to be completed on June 30th. They asked for one more day to give their decision.

We gave them one more day on July 7. On that day too they said they cannot make a decision. Thereafter I told them to kindly inform us about their decision and say whether they are for or against. Then I told them that if my presence at the meeting was a problem for them, I will walk out allowing them to discuss it. Then the UNP group including their leader told me to stay on saying it was not a problem at all. Then I told them to inform us of their decision but they didn't do it either. They said they will inform their decision after discussing it in the Sub-Committee. The date for the Sub-Committee meeting was scheduled for July 19 which was after a lapse of 14 days. On that day too a UNP MP, who is present here today, came as the sole UNP representative and said he had not been empowered to take a decision on this and asked for a fresh date for a discussion. This then was the fifth discussion held on a single item. We did not discuss anything else.

They said we should all hold another discussion on July 21. I had planned to go abroad that night on a strictly personal and important matter, but I cancelled the trip and all other work and agreed to that date. On that day too they came and said they had no decision and that they would discuss it in their Working Committee and inform us. Then I told them we can't wait any longer and that this was the fifth time we were discussing this problem. You are not telling us

your views. Kindly tell us whether you are for or against this or if you wish to propose an amendment tell us so. Again they said they will discuss it at the Working Committee and inform us. When I asked for the date on which they will inform us they said they will discuss it in the Working Committee on the 27th and 28th and inform us soon.

We came to know through the newspapers that they had held the Working Committee meeting on the 27th. Then on the 28th or 29th their party Chairman, Mr. Jayasuriya had telephoned our, the Minister of Constitutional Affairs of our Government and vaguely said they don't like the idea very much and that they wanted another discussion with the President. At that moment, we had given the Constitution for printing. I said that even if we have to remove a page, if we can reach a consensus on this matter, we would do it. This message of the UNP chairman given on the 29th reached me only on the 30th.

I had a very busy schedule on the 31st. So I cancelled my first appointment on the 1st and offered them the opportunity they sought. They said their leader won't be able to come on the 1st. When I asked whether they could come on the 2nd they said that on that day too, their leader won't be able to turn up. These people only ask for dates and then say their leader is unable to come. Then I spoke directly to the UNP Chairman.

Due to our great desire and dedication to end the ugly confrontational political culture which had existed in the country all these years and create a new political culture which would go forward on the basis of consensus, the discussion the UNP promised to conclude in four weeks was dragged on for 18 weeks. We were prepared to spend time. But if this is the kind of response we get, Mr. Speaker, I would like to ask whether this is a party? Are these representatives of the people? Do they love their country?

I ask you, is this the way they act if they are people's representatives who have a concern for the interests of the people? I have told you the history.

This is how we drafted this Bill. Although the UNP is now obstructing it, a large number of proposals made by the UNP are included in it. However, Mr. Speaker, I wish to state briefly what we are trying to do through this Constitution. On the one hand we believe that the people of this country elected us to power in 1994 in a massive wave of support to restore democracy and human freedom in this country. As I said before, we have stabilised human values, freedoms and democracy in all parts of the country except the North and East. As part of democracy we are now in the process of ending the confrontational and politics of revenge and create a new political culture, a system of consensual government at least with the major political parties.

Mr. Speaker this Constitution will establish such a form of government. Through this we have also introduced the executive committee system which exists in certain countries which decides and promotes government activities with the participation of all parties. We are introducing this system to the Provincial Councils.

Similarly, the new Constitution has many provisions than in the present one to stabilise democratic freedoms and human rights we have been safeguarding since '94. It is our desire to further strengthen and expand this. In addition, for the first time the Rights of Children's have been enshrined in a Constitution. This will stabilise the program we have already started to wean away youth from liquor and drugs and protect children from abuse.

For the first time this Constitution has provisions to protect the environment and prevent environmental damage and pollution. Generally these are our proposals to stabilise democracy, human rights and human values in this country. Similarly this new

Constitution has strong provisions to protect Buddhism, the religion and philosophy of the Sinhala majority of this country, which is the foundation of Sri Lankan culture. I wish to state here clearly that some people are spreading false rumours everywhere, after having discussed with me for five months, that we have surreptitiously removed the original clause for the protection of Buddhism which was included in the Constitution. This is a total fabrication.

Mr. Speaker, we have not even dreamt of such a thing, we will never contemplate it either. While protecting the rights of the majority Sinhala Buddhists in this country we will safeguard the fundamental human rights and freedoms of all sections of people living in this country.

There is another section, Mr. Speaker, which has solutions for the most dangerous problem of this era, the ethnic problem specially of the Tamil people which had been aggravated over the last several decades, by devolving power to the minorities.

Some of the major problems the minorities and minority religions have are the inability to find schools for their children and non-availability of employment opportunities. These are problems common to under-developed countries. We should find solutions to these, while finding solutions to the other problems of our people.

This situation has dragged on making this problem very complex and spread as a cancer in our body politic. The time has run out when we could have very easily granted the rights of the minorities. The trust and confidence which existed among the Sinhalese, Tamils and Muslims has broken.

It is this loss of confidence that led some of them to demand a separate state. How can we give them that confidence after the

manner they were killed and burnt in 1983? How can we tell them that it will not happen again under a government of the Sinhala majority? This is the only way in which we can give that confidence without dividing the country. I personally and my government is totally against a division of this little Sri Lanka. I wish to remind you that it will never happen so long as our government remains in power. If we are to prevent a division and carry this country forward as a united, strong and sovereign state we should share power to a certain extent with the Tamils and Muslims who have lost confidence in us. It is those proposals for sharing power, Mr. Speaker and dear Members of Parliament that we are presenting with this Constitution. I have studied this problem at length a few decades ago, before I became President, by myself, with my political friends and when I was abroad. After returning to Sri Lanka I have delivered many long lectures on this issue. We have analysed and studied every word in this new Constitution for seven and a half months from 20th January this year.

I can very sincerely state that we can remedy the injustice caused to the minorities through these devolution proposals. I sincerely feel that this will provide a lasting solution to this problem while safeguarding the rights of the majority Sinhalese in this country. I believe we can find lasting solutions to these problems. We can extend this confidence to the Sri Lankan Tamils who have fled this country and are now living abroad.

We have already started talking to them. The day we build that confidence those Tamils will not need Prabhakaran's terrorism. We have even told the UNP that we have decided to send this Constitution to the LTTE through legitimate channels once it is approved by this House, to seek their ideas and views. If they are prepared to discuss this we are willing to talk. But the killing must

stop for a friendly dialogue. As we have repeatedly said, the only condition is to stop killing, freeze the war and hold discussions.

Mr. Speaker some people are spreading false rumours to the effect that through this Constitution we will be bringing an end to the unitary state. This Constitution will never disrupt the united nature of the country but rather enhance it. There will be no impediment whatever by this Constituion to this country being united. In fact its unity will be strengthened.

What will be happening is something different. The central government will perform all major duties as a united and sovereign govenment and all legislation having a major impact on the country will be formulated by this august assembly. Provinces will be the same as those existing today. The existing Provincial Councils will be given powers to formulate laws and regulations to a certain extent and the right to conduct the provincial administration.

Mr. Speaker this is not something new. What was the system of administration in ancient Sri Lanka during the time of Sinhala Kings? What was the system in the great historic kingdoms which existed in your native area the North Central Province? The King did not grab all powers to the central government. The King identified himself as the clear leader of a united Sri Lanka.

But the King's powers were devolved to leaders of villages known as gramanayakes, who administered them as autonomous units. That was the system which existed during that time. Large villages which managed their economic activities including agriculture and small industries were administered by rural leaders. The King formulated common laws and regulations and informed the people about them through rock inscriptions, etc. But other laws and regulations concerning the village such as water supply, land

use and paddy cultivation were drawn up by the village leader called "Gramini". There were several other terms by which this village leader was referred to. This system of devolution of power is not a strange thing to us Mr. Speaker. Power was devolved even during that time. Land ownership was devolved in that manner. There was a very strong and successful administration in this country during that time.

But wars occurred in this country due to various foreign invasions, specially from South India. Even history and social scientists say that our kings were able to withstand those invasions due to the strong socio-economic system which existed at the time. The basis of this system was that the King remained as the head of state without any partisanship while his powers were devolved to the villages. That system has now been modernised to suit the modern world. Today after more than 2000 years activities in all countries not only ours, have increased by leaps and bounds. Populations have increased a hundred fold. To manage these huge and extensive activities of people and society, there must be a more systematic, better organized, and wider system in place.

Mr. Speaker, it is the system of devolution which was created in Sri Lanka by Buddhist Governments that we have modernised and tabled in this House today, through the Provincial Council system. It is not we but the previous government which introduced the Provincial Council system for the first time in this country. When the Indian Government exerted pressure they introduced the Indo-Sri Lanka Accord by amending the Constitution for the 13th time. Without vetoing that system as in the past, we have tabled this document to enhance the rights of all communities living in this country. I will not try to explain them in detail now. I hope our Constitutional Affairs Minister and other Ministers will discuss all those provisions in detail when the debate on the second reading is taken up on the 7th and 8th with your approval.

Mr. Speaker, we have seen in world history in countries like ours where there are people belonging to different communities and cultures and speaking different languages, various problems have cropped up among those communities specially during the 20th century. As far as I know each and every such country that has solved this problem successfully, has done so not by getting the central government or the majority community to grab all powers in the land.

They have solved this problem satisfactorily by the powers vested in the Central Government and the majority community being shared with others in a fair manner. It is only when power is shared in a just manner that this problem can be solved. Mr. Speaker, we can cite the USA, Canada, India, Pakistan, Switzerland and Australia as examples. Then there are a lot of other countries in Asia and the Americas. It is through a federal system that Germany and countries in old Europe have solved their problems and marched forward preventing a break up or division of their countries. They have solved their problems by releasing or devolving to a certain extent the powers centralised in the Government. Therefore, Mr. Speaker as one who loves my country, and one who fights for this country having put my life at stake, as well as the lives of other members of my government, I say that as a government we are ready to take the necessary risks, face all threats and dangers to do justice by all communities who share this land.

Very recently, one of our closest political colleagues and friend was murdered on the road by the LTTE at Ratmalana. They are trying to get at more people. But we are performing this duty we have undertaken with great dedication and sacrifice, because we have the necessary confidence. Unless we give the guarantee to the Tamil people including the 7 lakhs supporting the LTTE, that we

would not at least kill or burn them through this Constitution, it will be our people who will be killed on the streets of Colombo by Prabhakaran. It is our people who are being hacked to death by the LTTE by storming villages. The UNP should not forget that it is not only the SLFP or PA people. Those killed are also UNP people. Not only my people but Mr. Ranil Wickremesinghe's people are also being exterminated. Therefore, I request you to behave with a sense of responsibility.

Mr. Speaker, I wish to repeat over and over again that a small section of our people including certain members of the Maha Sangha are having a wrong impression about this system of devolution of power. There is a handful of Sinhalese who think that all Tamils and Muslims should be killed and only the Sinhala Buddhists should live in this country.

Mr. Speaker, we do not dream empty dreams that are impractical. As practical politicians we know that such things cannot be implemented. We are living in a world of globalization. When something takes place here, on the other side is India. There is the United Nations Organization. Mr. Speaker, as some people propose to us we cannot cut and chop all that minorities in this country and throw them into the sea. This country cannot be only for the Sinhala Buddhists. I don't believe that there are such fools in this country, like the handful of people who seem to think so. If we are to safeguard the rights, of the Sinhala Buddhists and achieve peace, we can talk about our rights forever but what is the solution to these bombs that are hurled at us. How can we stop the destruction caused to this country by LTTE terrorism? Although we talk about Sinhala Buddhist rights aloud how can we achieve such rights? Let us first give the rights of the people in the North the absence of which is the basis of terrorism. I tell this House on this occasion that we can definitely and successfully win the war in the North by granting their rights.

In addition to the several lakhs of Tamil people in the North, Tamils living abroad collect millions of rupees and during the previous regime the LTTE has brought six ships, and they are still being operated. When they attempted to buy some more ships, our Government stopped it. Weapons are bought with that money and smuggled into the country in these ships. When we took over, the Navy was in a very weak condition. The necessary ships and equipment were not there.

Now we are spending thousands of millions of rupees and improving the Navy like the other armed forces. Now we have bought new equipment. It takes some time. It takes three years to take delivery of a ship after placing the order, however much we try to hurry. Taking delivery of a plane ordered takes a little less time, but it takes at least one year. You can't just go and buy these things like you buy a saree from a shop. We will somehow find the money for it. We can find the money because we have strengthened the economy of this country.

If we are to make a success of this war, we still hope that the LTTE will see at least an iota of truth and agree to this political programme. However if this doesn't happen and if they are inviting us to war, we shall continue to fight. We can finish it soon, but before that we should strengthen the rights of the people including Tamils and the Muslims who are against LTTE terrorism in the back of their minds and only asking for their rights and for peace. Therefore, Mr. Speaker, we are presenting this Constitution today.

When our people were being killed after we presented this Draft Constitution on the 3rd of August 1995, our Ministers and MPs having started movements like the Sudu Nelum Movement, and intellectuals, university students, lecturers, teachers, some journalists, a large number from non governmental organizations,

a large number of Maha Sangha and Dignitaries of other religions went from village to village taking this message into the four corners of this country during the last five years. We staged street dramas and gave this message to the entire country through all the media.

After all this if anyone says that we are rushing through the Constitution it is a brazen lie. Such people are not fit to be engaged in politics in this country, Mr. Speaker. This morning on my way here, I saw in the "Divaina" and the "Lankadeepa" newspapers banner headlines asking why we are rushing through this Constitution. I don't know what they mean by rushing through. This rushing through took five years, Mr. Speaker. We submitted the main provisions of this Constitution to all including the leader of the UNP and to the whole country. There has been no rush or hurry at all. The only thing is that it took five years to present this and to pass it into law, that is all. We admit that shortcoming. We can't help it.

Even when we had won 80 per cent of the electorates in the Parliamentary elections, we have only a single vote majority in Parliament because of the UNP Government's Constitution that is now in force. Because of this peculiar Constitution and the crazy system of elections. Mr. Speaker, it is only because we didn't have the two-thirds majority that we were unable to pass this. We were very keen to do it. That is why we clearly asked the people during nine rounds of elections from the Western Provincial Council election in 1993, the Southern Provincial Council election in 1994, the General election and the Presidential election in 1994, the Local Government elections in 1997, the three rounds of Provincial Council elections in 1999 and again the Presidential election in 1999, to do what we are doing today.

The people very clearly gave us a mandate during these nine rounds of elections to do this today. Though anybody may hoot or

howl like jackals, we shall go through with this. Mr. Speaker I believe that all those who are in this House, whether on this side or that side are representatives of the people. It is that word that is used to describe them. Mr. Speaker if all of them including myself and you represent the people, I say that a two thirds majority is not necessary, and that the simple majority alone that the people of this country gave us on so many occasions is sufficient.

A Constitution is a legal document that reflects the needs of the greater number of the people in a democratic country. It is through the vote of the people that all the people's needs and aspirations are expressed. This is the basic element of democracy. Mr. Speaker, if the people of this country gave us a clear mandate through nine rounds of elections during a period of six and a half years from May 1993 to December 1999, to bring this Constitution before Parliament, we should bring it before Parliament. It is my bounden duty to do so as the head of State of this country.

It is that mandate that I clearly asked from the people seven months ago on 21st December 1999. Mr. Speaker, it is to resolve the ethnic issue that has been a curse on our peoples' lives and the progress of this country and to end the war that, I as President and my Government asked the people to give us the power. That's why we are bringing this legal document before Parliament and trying to get it passed into law.

Mr. Speaker the people gave me a clear mandate even when I had been injured in the bomb explosion and some were saying that my thinking had been affected. I am responsible only to the people of this country and I have no reason to ask anyone else. The people of this country have asked us nine times to bring this document before Parliament, but Mr. Speaker the people of this country never told me to ask the UNP before presenting this in Parliament. They never asked me even to discuss with the UNP. What I asked for was a mandate to bring this before Parliament.

However we as a Government that respects human values and democracy, consulted the UNP. We want to put an end to this divisive political culture that has existed in this country and was made worse after 1977. That's why we invited all parties in Parliament, mainly the UNP to enter into discussion with the approval and fullest co-operation of my Government.

But the people of this country didn't tell us or lay down conditions, they only asked us to bring this Constitution. Please keep that in mind very clearly. We have come forward at the risk of our lives to some day end this despicable and divisive political culture that has existed in this country for fifty years; this terrible inhuman beastly war; the destruction caused by it and the terror of tyre pyres and such base episodes and not to bequeath this unfortunate fate to our children's generation.

I am certain that all Members of Parliament and Ministers of my Government and all the nine parties that constitute the People's Alliance will give their fullest co-operation in this matter. Mr. Speaker it is the majority of the people of this country, especially the Sinhala Buddhists who voted for me in December 1999 even when the catchers of Prabhakaran went from village to village and said "Don't give your vote to Chandrika, vote for the other person.". I will not mention the name here. Definite investigations were carried out and I have the report. Even when they said so it was the Sinhala Buddhists of this country who voted for me. Mr. Speaker, when I wanted to bring this Constitution the Tamil people were enthusiastically waiting to vote for me but Prabhakaran didn't allow them with his terrorism. However, in areas where Prabhakaran could not wield his influence like in Jaffna, I received more votes. I should like to remind that it was the Muslims in this country who contributed most to make up my 51 per cent plus votes. The Sinhala people are not opposed to this.

I very earnestly and with extreme humility call upon the Maha Sangha on this occasion as the Head of State of this country and as one who respects Buddhism, having moulded my life according to Buddhist philosophy, as a practising Buddhist, to give your full blessings to my Government and to me to implement the mandate given to me by the majority of the Sinhala Buddhists of this country.

All leaders of other religions have a special responsibility. I request their co-operation. I know that that co-operation is forthcoming. The mandate of the people of this country and their co-operation was expressed on December 21st last, also. Before that it was expressed eight times. Now, I request you, the leader of the Opposition and the leader of the UNP to give us that co-operation honestly and truly without vacillating, in the name of the people of this country and in the name of the mandate they gave nine times for this.

On this occasion we hope to present this Constitution today and debate it on the 7th, 8th and 9th next week and adopt it as a solution to this great national calamity that has been with us for the last 18 years. But we will not end this matter with the Constitution alone. I request each and everyone of you to participate in this task taking decisions personally, true to your conscience to carry forward the political procedures necessary to implement this Constitution.

Finally, I would like to mention that in the various journals and newspapers published internationally and even in the United Nations reports, the crisis in Sri Lanka has been named by journalists, experts, intellectuals and academics as one of the most terrible and destructive wars of the twentieth century in any country in the world, because we have not solved the ethnic crisis in this country. I will not be satisfied by merely saying that this crisis is due to our misfortune.

This crisis is man made. It was created by the generation of our parents and some of our generation, too. Our generation can also end this. Its solution is in our hands. I entreat everybody not to oppose this move without proposing an alternative, by merely saying irrelevant things.

Mr. Speaker, we are doing this regardless of the number of votes we will get. Unfortunately hitherto no Government that ruled this country has come forward to solve this question because they were only mindful of the number of votes they expected to get. I will not speak about the times of our ancient kings. Today is a historic day because we have for the first time in the history of this country, as a Government, without being influenced by anybody and regardless of foreign influence, taken this step.

As a government we have kept to our pledge given before the election that we shall introduce a new constitution. We have now done so amidst all the impediments and obstruction by the opposition, who should give us their support. We have presented this in the face of LTTE threats and opposition. We know that this is the best way the Tamil people can obtain liberation and not the LTTE path of terror.

We have presented this despite LTTE attempts to kill me and my Ministers. We have taken this step boldly, because we know it is the only way to extricate our country from the abyss into which it has fallen; to save our country from the cruel path that has befallen it.

I should like to tell this august assembly that it is this foundation that will enable our country to make available to all communities, living in this country, equal rights, self respect, and to create a society where people can live an upright life. It will also enable the creation of a prosperous nation with a sound economy on the

foundation our Government has laid. Mr. Speaker, I express my gratitude to you for having given me this opportunity as the Head of State to present this supreme piece of legislation to this House. I also thank the Hon. Leader of the House, Ratnasiri Wickramanayake, for making arrangements to perform this task here today. I also thank Professor G. L. Peiris, Minister of Constitutional Affairs who devoted his energies, sweat and toil to compile this Constitution during a period of six years from June 1994 when we made preparations to contest the 1994 election. I must also express my thanks to the members of the UNP who participated in negotiations with us on this matter, and suggested several amendments.

I must particularly thank Mr. Choksy for the personal contribution he made as a member of the UNP delegation. I also express my thank personally and on behalf of the Government to all the Ministers, Parliamentarians and all public servants who worked indefatigably to perform this task.

Thank you.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
25 AUG 2023
පුස්තකාලය

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලයේ
- 5 MAR 2002
පුස්තකාලය

01 SEP 2000

Published by the
Department of Government Information

Printed at the
Department of Government Printing
Sri Lanka